

Na osnovu člana IV 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na ____ sjednici Predstavničkog doma, održanoj _____ godine, i na ____ sjednici Doma naroda, održanoj _____ godine, usvojila je

ZAKON O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST

DIO PRVI - OPŠTE ODREDBE

Član 1.

(Predmet Zakona)

Ovim zakonom reguliše se obaveza i sistem obračunavanja i plaćanja poreza na dodatu vrijednost na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Član 2.

(Značenja)

U primjeni ovog zakona pojmovi imaju sljedeće značenje:

- a) „Zakon“ podrazumijeva Zakon o porezu na dodatu vrijednost,
- b) „PDV“ podrazumijeva porez na dodatu vrijednost,
- c) „UIO“ podrazumijeva Upravu za indirektno oporezivanje,
- d) „Teritorija Bosne i Hercegovine“ podrazumijeva teritoriju koja se nalazi pod suverenitetom Bosne i Hercegovine, uključujući i vazdušni prostor i morsko područje koje se, prema državnom i međunarodnom zakonu, nalazi pod suverenitetom ili jurisdikcijom Bosne i Hercegovine,
- e) „poreski obveznik“ podrazumijeva lice iz člana 17. stav (1) Zakona,
- f) „organ javne uprave“ podrazumijeva državu i njene organe, entitetske organe, organe Brčko Distrikta, organe kantona i lokalne samouprave.

DIO DRUGI - PREDMET OPOREZIVANJA

Član 3.

(Predmet oporezivanja)

Predmet oporezivanja PDV, u smislu ovog zakona, je:

- a) promet dobara koje poreski obveznik, u okviru obavljanja svojih djelatnosti, izvrši na teritoriji Bosne i Hercegovine uz naknadu,
- b) pružanje usluga koje poreski obveznik, u okviru obavljanja svojih djelatnosti, izvrši na teritoriji Bosne i Hercegovine uz naknadu,
- c) uvoz dobara u Bosnu i Hercegovinu.

GLAVA I - PROMET DOBARA

Član 4.

(Promet dobara)

- (1) Promet dobara je prenos prava raspolažanja na dobrima (materijalnim stvarima) licu koje tim dobrima može raspolažati kao vlasnik.
- (2) Dobrima se, u smislu ovog zakona, smatraju i voda, električna energija, gas, toplotna energija, energija za hlađenje i slično.
- (3) Prometom dobara, u smislu ovog zakona, smatra se i:
 - a) prenos prava raspolažanja na dobrima na osnovu odluke nadležnog organa javne uprave ili na osnovu zakona,
 - b) isporuka dobara od strane vlasnika komisionaru i od strane komisionara kupcu,
 - c) isporuka dobara po ugovoru na osnovu kojeg se plaća provizija prilikom prodaje,
 - d) isporuka dobara na osnovu ugovora o lizingu, ili na osnovu ugovora sa odloženim plaćanjem na osnovu kojeg se pravo raspolažanja nad dobrom prenosi najkasnije otplatom posljednje rate,
 - e) prenos imovine poreskog obveznika u postupcima likvidacije i stečaja, osim u slučajevima iz člana 7. ovog zakona,
 - f) razmjena dobara za druga dobra i/ili usluge.

Član 5.

(Promet dobara u neposlovne svrhe)

- (1) Kada dobra koja čine dio njegove poslovne imovine poreski obveznik uzima u privatne svrhe ili u privatne svrhe osnivača, zaposlenih i drugih lica, odnosno kada dobra uzima ili daje bez naknade u svrhe koje nisu povezane sa njegovim poslovnim djelatnostima, te ako se PDV na dobra koja su u pitanju ili njihove sastavne dijelove mogao u potpunosti ili srazmerno odbiti, takav promet smatra se prometom dobara uz naknadu.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, prometom dobara uz naknadu ne smatra se:
 - a) besplatno davanje poslovnih uzoraka kupcima ili budućim kupcima u uobičajenim i razumnim količinama za tu namjenu, pod uslovom da su poslovni uzorci u obliku ili pakovanju koji onemogućava njihovu dalju prodaju i
 - b) davanje poklona male vrijednosti u svrhe unapređivanja poslovne djelatnosti poreskog obveznika, ako se daju povremeno i ako se ne daju istim licima.
- (3) Poklonima male vrijednosti u smislu stava (2) tačke b) ovog člana smatraju se pokloni čija pojedinačna cijena ne prelazi 40 konvertibilnih maraka.
- (4) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

Član 6.

(Vlastita upotreba dobara, promjena namjene i zadržavanje dobara nakon prestanka obavljanja djelatnosti)

Prometom dobara uz naknadu smatra se i:

- a) vlastita upotreba dobara koje poreski obveznik proizvodi, izgrađuje, obrađuje, prerađuje, nabavlja ili uvozi u okviru obavljanja poslovne djelatnosti, pod uslovom da ne bi imao pravo na potpuni odbitak ulaznog poreza prilikom nabavke tih dobara od drugog poreskog obveznika,
- b) upotreba dobara za koja je postojalo pravo na potpuni ili srazmjerni odbitak, a koja poreski obveznik u potpunosti ili djelimično koristi u svrhe obavljanja djelatnosti koje ne podliježu oporezivanju PDV,
- c) zadržavanje dobara od strane poreskog obveznika ili njegovih nasljednika prilikom prestanka obavljanja oporezive djelatnosti, a za koja je postojalo pravo na potpuni ili srazmjerni odbitak ulaznog poreza.

Član 7.

(Prenos imovine poreskog obveznika)

- (1) Prometom dobara ne smatra se prenos cjelokupne ili dijela imovine koja čini zasebnu poslovnu cjelinu, sa ili bez naknade ili u obliku uloga u drugo lice, pod uslovom da je sticalac poreski obveznik registrovan po osnovu PDV ili tim sticanjem postane poreski obveznik registrovan po osnovu PDV, a sa ciljem obavljanja iste vrste ili proširenja poslovne djelatnosti.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, sticalac imovine koji koristi stečenu imovinu u svrhe obavljanja djelatnosti za koju nema pravo na potpuni odbitak ulaznog poreza na tu imovinu obračunava PDV u skladu sa članom 5. i 9. ovog zakona.
- (3) Sticalac imovine iz stava (1) ovog člana preuzima obavezu eventualne ispravke odbitka ulaznog poreza na kapitalna dobra, a koja se prenosi u sastavu cjelokupne ili dijela imovine koja čini zaseban poslovni subjekt.
- (4) Poreski obveznik koji prenosi imovinu iz stava (1) ovog člana u roku od osam dana od dana prodaje obavještava UIO o pojedinostima vezanim za prenos, uključujući identitet novog vlasnika i nabavnu vrijednost te imovine.
- (5) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

GLAVA II – PRUŽANJE USLUGA

Član 8.

(Pružanje usluga)

- (1) Pružanjem usluga, u smislu ovog zakona, smatraju se svi poslovi i radnje izvršene u okviru obavljanja poslovne djelatnosti, a koji ne predstavljaju promet dobara.
- (2) Pružanjem usluga smatra se i:
 - a) prenos i ustupanje autorskih prava, patenata, licenci, zaštitnih znakova, kao i drugih prava intelektualne svojine,
 - b) trpljenje, odricanje ili uzdržavanje od nekih poslova ili radnji,

- c) pružanje usluga na osnovu odluke nadležnog organa javne uprave ili na osnovu zakona,
- d) posluživanje jela i pića koja se konzumiraju na licu mjesta,
- e) razmjena usluga za druga dobra i/ili usluge.

Član 9.

(Pružanje usluga u neposlovne svrhe)

Pružanjem usluga uz naknadu smatra se i:

- a) upotreba dobara, koja čine dio poslovne imovine poreskog obveznika u privatne svrhe poreskog obveznika, osnivača, zaposlenih ili drugih lica ili u svrhe koje nisu povezane sa njegovim poslovnim djelatnostima, ukoliko je postojalo pravo na potpuni ili srazmerni odbitak ulaznog poreza na ta dobra,
- b) pružanje usluga koje poreski obveznik izvrši bez naknade u privatne svrhe osnivača, zaposlenih ili drugih lica ili u svrhe koje nisu povezane sa njegovim poslovnim djelatnostima,
- c) pružanje usluga koje poreski obveznik vrši u svrhe njegovog poslovanja, kada PDV na takvu uslugu, da je pruža drugi poreski obveznik, ne bi bilo moguće u potpunosti odbiti.

Član 10.

(Pružanje usluga u svoje ime a za račun drugog lica)

Kada poreski obveznik pruža usluge u svoje ime, a za račun drugog lica, smatra se da je istovremeno primio i pružio usluge.

Član 11.

(Prenos imovine sa obilježjem pružanja usluga)

Ukoliko se cjelokupna ili dio imovine koja čini zaseban poslovni subjekat stiče na način da taj prenos ima obilježja pružanja usluga, primjenjuju se pravila iz člana 7. ovog zakona.

GLAVA III – UVOZ DOBARA

Član 12.

(Uvoz dobara)

Uvozom dobara smatra se svaki unos dobara na teritoriju Bosne i Hercegovine koja nisu u slobodnom prometu u Bosni i Hercegovini u skladu sa carinskim propisima.

Član 13.

(Primjena carinskih propisa)

Na dobra koja se uvoze, u pogledu PDV, primjenjuju se carinski propisi kao da PDV podrazumijeva uvoznu dažbinu, osim ako ovim zakonom nije drugačije propisano.

GLAVA IV – VRIJEDNOSNI KUPONI

Član 14.

(Vrijednosni kuponi)

- (1) Vrijednosni kupon u smislu ovoga zakona je instrument za koji postoji obaveza da se prihvati kao naknada ili dio naknade za isporuku dobara ili usluga i kada su dobra ili usluge koji se isporučuju ili identitet njihovih potencijalnih isporučilaca naznačeni ili na samom kuponu ili u povezanoj dokumentaciji, uključujući i uslove upotrebe takvog kupaona.
- (2) Vrste vrijednosnih kупона су:
 - a) jednonamjenski vrijednosni kupon je vrijednosni kupon za koji su mjesto isporuke dobara ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi i PDV koji se mora platiti na ta dobra ili usluge poznati u vrijeme izdavanja vrijednosnog kupaona,
 - b) višenamjenski vrijednosni kupon je vrijednosni kupon koji nije jednonamjenski vrijednosni kupon.

Član 15.

(Jednonamjenski kupon)

- (1) Svaki prenos jednonamjenskog vrijednosnog kupaona koji obavlja poreski obveznik koji djeluje u svoje ime smatra se isporukom dobara ili usluga na koje se odnosi vrijednosni kupon. Stvarna predaja dobara ili stvarno obavljanje usluga u zamjenu za jednonamjenski vrijednosni kupon koji je isporučilac prihvatio kao naknadu ili dio naknade ne smatraju se neovisnom transakcijom.
- (2) Ako je prenos jednonamjenskog vrijednosnog kupaona obavio poreski obveznik koji djeluje u ime drugog poreskog obveznika, taj se prenos smatra isporukom dobara ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi, koju je obavio drugi poreski obveznik u čije ime poreski obveznik djeluje.
- (3) Kada isporučilac dobara ili usluga nije poreski obveznik koji je, djelujući u svoje ime, izdao jednonamjenski vrijednosni kupon, smatra se da je taj isporučilac obavio isporuku dobara ili usluga povezanih s tim vrijednosnim kuponom tom poreskom obvezniku.

Član 16.

(Višenamjenski kupon)

- (1) Stvarna predaja dobara ili stvarno obavljanje usluga u zamjenu za višenamjenski vrijednosni kupon koji je isporučitelj prihvatio kao naknadu ili dio naknade podliježe PDV-u na temelju članka 4. ovoga Zakona, dok svaki prethodni prijenos tog višenamjenskog vrijednosnog kupaona ne podliježe PDV-u.
- (2) Ako prenos višenamjenskog vrijednosnog kupaona izvrši porezni obveznik, koji u skladu sa stavom 1. ovoga člana nije poreski obveznik koji obavlja transakciju koja podliježe PDV-u, tada svako obavljanje usluga koje se može utvrditi, poput distribucije ili promidžbenih usluga, podliježe PDV-u.

Član 17.

(Poreski obveznik)

- (1) Poreski obveznik je svako lice koje samostalno i na bilo kojem mjestu obavlja poslovnu djelatnost, bez obzira na cilj i rezultat te djelatnosti, te bez obzira da li je ta djelatnost oporeziva ili oslobođena od plaćanja PDV i neovisno od toga da li je registrovan po osnovu PDV.
- (2) Država i njeni organi, entitetski organi, organi Brčko Distrikta, organi kantona i lokalne samouprave, kao i ustanove i pravna lica osnovana u skladu sa zakonom s ciljem obavljanja poslova iz djelokruga organa uprave, ne smatraju se poreskim obveznicima u smislu ovog zakona ako vrše djelatnosti i transakcije u koje ulaze kao organi uprave,
- (3) Organi iz stava (2) ovog člana smatraju se obveznicima ako obavljaju promet dobara i usluga a takav promet dobara i usluga ili transakcije se obavljaju kao konkurenca firmama u privatnom vlasništvu.
- (4) U svakom slučaju, lica iz stava (2) ovog člana smatraju se poreskim obveznicima kada obavljaju jednu ili više poslovnih djelatnosti iz Priloga I ovog zakona, ukoliko promet izvršen obavljanjem tih djelatnosti nije zanemariv.
- (5) Izuzetno od stava (1) ovog člana, za svrhe utvrđivanja mesta pružanja usluga za potrebe PDV, poreskim obveznicima smatraju se i:
 - a) primalac usluga – poreski obveznik koji vrši i transakcije ili aktivnosti koje su oslobođene obračuna i plaćanja PDV, i
 - b) primalac usluga koji ne vrši poslovnu djelatnost iz člana 18. ovog zakona.
- (6) Primaocima usluga iz stava (5) pod b) ovog člana smatraju se organi javne uprave, udruženja, fondacije, ustanove i druga pravna lica koja nisu poreski obveznici u smislu stava (1) ovog člana.

Član 18.

(Poslovna djelatnost)

- (1) Poslovna djelatnost podrazumijeva svaku djelatnost proizvođača, trgovaca ili pružalaca usluga, uključujući djelatnosti rudarstva i poljoprivrede, eksploataciju prirodnih bogatstava, kao i djelatnosti izvrštene u okviru samostalnih profesija.
- (2) Poslovna djelatnost podrazumijeva i iskorištavanje imovine i imovinskih prava u svrhu postojanog ostvarivanja prihoda.

Član 19.

(Lica koja podliježu plaćanju PDV)

- (1) Lica koja, u smislu ovog zakona, podliježu plaćanju PDV su:
 - a) poreski obveznici koji vrše promet dobara ili pružanje usluga na koje se obračunava PDV, osim ako ovim zakonom nije drugačije propisano,
 - b) poreski zastupnik koga odredi poreski obveznik koji u Bosni i Hercegovini nema sjedište ni stalnu poslovnu jedinicu, a koji obavlja promet dobara ili pružanje usluga za koji se obračunava PDV u Bosni i Hercegovini i za koje ovim zakonom nije propisana primjena prenosa obaveze plaćanja,

- c) primalac usluga – poreski obveznik i lice iz člana 17. stav (5) za usluge za koje ovim zakonom nije propisana primjena prenosa obaveze plaćanja pružene od poreskog obveznika koji u Bosni i Hercegovini nema sjedište ni poslovnu jedinicu ne odredi poreskog zastupnika
- d) primalac usluga – poreski obveznik i lice iz člana 17. stav (5) kojem su pružene usluge prema članu 24. stav (1) ovog zakona, ako usluge pruža poreski obveznik koji u Bosni i Hercegovini nema sjedište ni poslovnu jedinicu,
- e) poreski obveznik koji u Bosni i Hercegovini nema sjedište ni poslovnu jedinicu i ne odredi poreskog zastupnika, a pruža usluge iz člana 32. ovog zakona u Bosni i Hercegovini licima koja nisu navedena u tački c) ovog stava,
- f) svako lice koje u fakturi iskaže PDV,
- g) lice koje uvozi dobra, odnosno dužnik određen u skladu sa carinskim propisima,
- h) obveznik registriran za PDV koji je radi dalje prodaje izvršio nabavku električne energije i prirodnog gasa koji se isporučuju putem prenosnog i distributivnog sistema od drugog poreskog obveznika ili iz uvoza - prenos obaveze plaćanja,
- i) lice koje je uvezlo električnu energiju i prirodni gas koji se isporučuju putem prenosnog i distributivnog sistema u Bosnu i Hercegovinu i koje koristi za vlastite potrebe,
- j) poreski obveznik kojem je izvršen promet povezan sa investicionim zlatom, a gdje se primjenjuju principi prenosa obaveze plaćanja iz Dijela jedanaestog Glava VI ovog zakona,
- k) strani prevoznik putnika koji vrši uslugu prevoza putnika kroz teritoriju Bosne i Hercegovine i ne odredi poreskog zastupnika.
- l) obveznik kojem je prema presudi u okviru obvezne prodaje izvršena isporuka imovine dužnika.
- m) obveznik kojem je izvršen promet imovine poreskog obveznika u postupku stečaja.

(2) Izuzetno od stava (1) tačke d) i e) ovog člana lice koje podliježe plaćanju je primalac usluga u slučaju i kada postoji stalna poslovna jedinica koja je obveznik PDV, ali koja nije uključena u predmetnu poslovnu transakciju.

DIO ČETVRTI – MJESTO OPOREZIVANJA

GLAVA I – MJESTO PROMETA DOBARA I UVOZA

Član 20.

(Mjesto prometa dobara bez otpreme)

Kada se promet dobara vrši bez otpreme ili prevoza smatra se da je mjesto oporezivanja mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku isporuke.

Član 21.

(Mjesto prometa dobara sa otpremom)

(1) Kada se promet dobara vrši uz otpremu ili prevoz, tj. kada se dobra šalju, otpremaju ili prevoze od strane isporučioca, primaoca ili trećeg lica, smatra se da je mjesto oporezivanja mjesto gdje se dobra nalaze u trenutku kada počinje slanje, otprema ili prevoz do primaoca.

- (2) Kada se vrši montaža ili ugradnja dobara, i ako se ista montiraju ili ugrađuju od strane isporučioca ili po njegovom nalogu od strane trećeg lica, sa ili bez probnog rada, smatra se da je mjesto oporezivanja mjesto montaže ili ugradnje dobara.

Član 22.

(Mjesto prometa gasa, električne energije, energije za grijanje ili hlađenje)

- (1) Kada se promet gasa i električne energije, vrši isporukom putem prenosnog i distributivnog sistema, odnosno kad se promet energije za grijanje ili hlađenje vrši preko mreža za grijanje ili hlađenje, mjestom oporezivanja smatra se mjesto gdje kupac efektivno upotrebljava ili troši gas, električnu energiju, energiju za grijanje ili hlađenje.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, u slučajevima kada se promet gasa i električne energije putem prenosne i distributivne mreže, odnosno kad se promet energije za grijanje ili hlađenje preko mreža za grijanje ili hlađenje, vrši preprodavcu, mjestom oporezivanja smatra se mjesto gdje preprodavac ima sjedište ili stalno mjesto poslovanja ili u nedostatku takvog mjesata stalnu adresu ili uobičajeno boravište u Bosni i Hercegovini.
- (3) Oporezivim preprodavcom gasa, električne energije, energije za grijanje ili hlađenje smatra se poreski obveznik čija je osnovna djelatnost, u odnosu na izvršeni promet, dalja prodaja gase, električne energije, energije za grijanje ili hlađenje čija je lična potrošnja tih dobara u beznačajnom obimu u odnosu na ukupno ostvareni promet.
- (4) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

Član 23.

(Mjesto uvoza dobara)

Kod uvoza dobara, smatra se da je mjesto oporezivanja na teritoriji Bosne i Hercegovine.

GLAVA II – MJESTO PRUŽANJA USLUGA

Član 24.

(Opšte pravilo)

- (1) Mjestom pružanja usluga smatra se mjesto gdje poreski obveznik - primalac usluga ima sjedište. Ukoliko se usluge pružaju poslovnoj jedinici poreskog obveznika u mjestu koje je različito od mjesta njegovog sjedišta, mjestom pružanja usluga smatra se sjedište poslovne jedinice. U nedostatku sjedišta poreskog obveznika - primaoca usluga ili njegove poslovne jedinice, mjestom pružanja usluga smatra se mjesto gdje poreski obveznik - primalac usluga ima prebivalište ili uobičajeno boravište.
- (2) Mjestom pružanja usluga licu koje nije poreski obveznik smatra se mjesto u kojem pružalac usluga ima sjedište. Ukoliko usluge pruža poslovna jedinica poreskog obveznika koja je u mjestu različitom od mjesta sjedišta, mjestom pružanja usluga smatra se sjedište poslovne jedinice. U nedostatku sjedišta poreskog obveznika ili njegove poslovne jedinice, mjestom pružanja usluga smatra se mjesto gdje poreski obveznik - pružalac usluga ima prebivalište ili uobičajeno boravište.

Član 25.

(Pružanje usluga posredovanja licu koje nije poreski obveznik)

Mjesto pružanja usluga posredovanja licu koje nije poreski obveznik, od strane posrednika koji nastupa u ime i za račun trećeg lica, smatra se mjestom gdje je izvršen promet dobara ili usluga za koji je posredovanje izvršeno.

Član 26.

(Pružanje usluga povezanih sa nepokretnom imovinom)

- (1) Mjestom pružanja usluga povezanih sa nepokretnom imovinom, uključujući usluge stručnih lica, te posrednika u prodaji nepokretne imovine, smatra se mjesto gdje se nalazi nepokretna imovina.
- (2) Pod uslugama povezanim sa nepokretnom imovinom u smislu stava (1) ovog člana smatraju se i usluge smještaja u hotelijerstvu ili sektorima sa sličnom funkcijom, kao što su kampovi ili druga odredišta uređena za svrhe kampovanja, stavljanje na raspolaganje prava korištenja nepokretne imovine, kao i usluge pripreme i koordinacije u izvođenju radova u građevinarstvu, kao npr. usluge arhitekata i nadzora nad izvođenjem radova u građevinarstvu.

Član 27.

(Pružanje usluga prevoza)

- (1) Mjestom pružanja usluga prevoza putnika smatra se mjesto gdje je prevoz izvršen, srazmjerno pređenim dionicama puta.
- (2) Odredbe stava (1) ovog člana primjenjuju se i kod pružanja usluga prevoza dobara licima koja nisu poreski obveznici.

Član 28.

(Pružanje usluga u oblasti kulture, umjetnosti, sporta, nauke, obrazovanja, zabave i sličnih događaja)

- (1) Mjestom pružanja usluga u vezi sa pravom pristupa događajima iz oblasti kulture, umjetnosti, sporta, nauke, obrazovanja, zabave ili sličnih događaja (npr. sajmovi i izložbe), uključujući pomoćne usluge, kada su iste usluge pružene poreskom obvezniku, smatra se mjesto u kojem su usluge stvarno izvršene.
- (2) Mjestom pružanja usluga iz oblasti kulture, umjetnosti, sporta, nauke, obrazovanja, zabave ili sličnih događaja (npr. sajmovi i izložbe), uključujući pomoćne usluge, kada su iste usluge pružene licu koje nije poreski obveznik, smatra se mjesto u kojem su usluge stvarno izvršene.

Član 29.

(Pružanje usluga povezanih sa prevozom i usluge izvršene na pokretnim dobrima licu koje nije poreski obveznik)

Mjestom pružanja usluga licu koje nije poreski obveznik smatra se mjestom u kojem su usluge stvarno izvršene, ako se radi o:

- a) uslugama povezanim sa prevozom kao što su utovar, pretovar, istovar i slično,
- b) procjena vrijednosti pokretnih dobara i radovi izvršeni na pokretnim dobrima.

Član 30.

(Pružanje usluga ugostiteljskih objekata i keteringa – djelatnost pripreme i posluživanja hrane i pića)

Mjestom pružanja usluga ugostiteljskih objekata i keteringa (snabdijevanje pripremljenom hranom i pićem) smatra se mjesto gdje su usluge stvarno izvršene.

Član 31.

(Iznajmljivanje prevoznih sredstava)

- (1) Mjestom pružanja usluga iznajmljivanja prevoznih sredstava na kraći vremenski period smatra se mjesto u kom se prevozno sredstvo primaocu usluge stvarno stavlja na raspolaganje.
- (2) Mjestom pružanja usluga iznajmljivanja prevoznih sredstava licima koja nisu poreski obveznici, osim iznajmljivanja iz stava (1) ovog člana, smatra se mjesto u kojem primalac usluge ima svoje sjedište ili prebivalište ili uobičajeno boravište.
- (3) Mjestom pružanja usluga iznajmljivanja brodova za krstarenje i jahti licu koje nije poreski obveznik, osim iznajmljivanja na kraći vremenski period, smatra se mjesto u kom se brod za krstarenje ili jahta primaocu usluga stvarno stavlja na raspolaganje, ukoliko pružalac usluga ovu uslugu stvarno vrši iz svog sjedišta ili poslovne jedinice.
- (4) Kraćim vremenskim periodom u smislu stava (1) ovog člana smatra se kontinuirano posjedovanje ili korištenje prevoznog sredstva tokom perioda ne dužeg od 30 dana, a u slučaju plovila ne dužeg od 90 dana.

Član 32.

(Pružanje telekomunikacionih usluga, usluga radija i televizije i usluga pruženih elektronskim putem licu koje nije poreski obveznik)

- (1) Mjestom pružanja usluga licima koja nisu poreski obveznici smatra se mjesto gdje primalac ima prebivalište ili uobičajeno boravište, ako se radi o:
 - a) telekomunikacionim uslugama,
 - b) radio-televizijskim uslugama emitovanja i
 - c) elektronski pruženim uslugama, koje uključuju usluge iz Priloga II ovog zakona.
- (2) Ako pružalac i primalac usluge međusobno komuniciraju putem elektronske pošte, to samo po sebi ne znači da se radi o elektronski pruženoj usluzi.

Član 33.

(Pružanje ostalih usluga licu koje nije poreski obveznik)

Mjestom pružanja usluga licima koja nisu poreski obveznici smatra se mjesto gdje primalac ima sjedište ili prebivalište ili uobičajeno boravište, ako se radi o:

- a) uslugama ustupanja i stavljanja na raspolaganje autorskih prava, prava na patente, licence, zaštitnih znakova i sličnih prava,
- b) uslugama reklamiranja,
- c) uslugama savjetnika, konsultanata, inženjera, advokata, knjigovođa i sličnim uslugama, te obrade podataka i davanja informacija,
- d) preuzimanju obaveze da se u potpunosti ili djelimično odustane od vršenja neke djelatnosti ili korištenja nekog prava,
- e) uslugama iz oblasti bankarstva, finansija i osiguranja, uključujući i usluge reosiguranja, osim iznajmljivanja sefova,
- f) uslugama stavljanja osoblja na raspolaganje,
- g) uslugama iznajmljivanja pokretnе materijalne imovine, osim prevoznih sredstava,
- h) uslugama omogućavanja pristupa prenosnim i distributivnim mrežama gase i električne energije i mrežama za grijanje ili hlađenje, kao i pružanje drugih neposredno povezanih usluga.

Član 34.

(Posebna pravila)

- (1) UIO može odrediti da se mjesto pružanja usluga iz člana 24, 31, 32. i 33. ovog zakona, smatra mjestom gdje se usluga faktički uživa ili koristi.
- (2) Poreskim obveznicima koji nemaju sjedište, niti poslovnu jedinicu u Bosni i Hercegovini i ne odrede poreskog zastupnika, a isporučuju usluge iz člana 32. ovog zakona licima koji nisu poreski obveznici u Bosni i Hercegovini, UIO može omogućiti prijavu PDV kroz program oporezivanja usluga na jednom mjestu.

DIO PETI – NASTANAK PORESKE OBAVEZE

Član 35.

(Opšte pravilo)

Poreska obaveza nastaje danom kada se izvrši jedna od sljedećih radnji:

- a) promet dobara ili pružanje usluga,
- b) izdavanje fakture,
- c) plaćanje ili djelimično plaćanje izvršeno prije izvršenog prometa dobara ili pružanja usluga,
- d) nastanak obaveze plaćanja carinskog duga kod uvoza dobara, a kad te obaveze nema, danom kada bi ta obaveza nastala u skladu s carinskim propisima,
- e) promet dobara ili pružanje usluga iz člana 5, 6. i 9. ovog zakona,
- f) naknadna izmjena poreske osnovice prema članu 43. ovog zakona, kada se izda faktura ili drugi dokument.

Član 36.

(Nastanak poreske obaveze na promet dobara)

- (1) Poreska obaveza na promet dobara nastaje danom kada se vrši:
 - a) prenos prava raspolažanja za dobra koja se isporučuju u skladu sa članom 20. ovog zakona,
 - b) slanje, otprema ili prevoz dobara prema članu 21. stav (1) ovog zakona,
 - c) preuzimanje dobara iz člana 21. stav (2) ovog zakona.
- (2) UIO može propisati da u određenim slučajevima, kada se promet dobara vrši kontinuirano, poreska obaveza nastaje istekom vremenskog perioda na koji se odnosi obračun za izvršeni promet dobara.
- (3) Odredbe stava (1) ovog člana primjenjuju se i u slučaju djelimičnog prometa dobara.
- (4) Djelimični promet dobara podrazumijeva promet određenih dijelova ekonomski djeljive cjeline za koju je posebno ugovorena naknada.

Član 37.

(Nastanak poreske obaveze na pružanje usluga)

- (1) Poreska obaveza na pružanje usluga nastaje na dan kada je izvršeno pojedinačno pružanje usluge.
- (2) Za usluge koje se pružaju na duži vremenski period poreska obaveza nastaje posljednjeg dana vremenskog perioda na koji se odnosi obračun za pruženu uslugu.
- (3) Za usluge za koje se ispostavljaju periodične fakture, poreska obaveza nastaje posljednjeg dana poreskog perioda za koji se izdaje fakтура.
- (4) Poreska obaveza iz stava (2) ovog člana nastaje najkasnije posljednjeg dana u kalendarskoj godini.
- (5) Za djelimično pruženu uslugu poreska obaveza nastaje danom kada je završeno pružanje tog dijela usluge.
- (6) Djelimično pružena usluga podrazumijeva pružanje ekonomski djeljive usluge za koju je posebno ugovorena naknada.

Član 38.

(Nastanak poreske obaveze kod uvoza dobara)

- (1) Poreska obaveza kod uvoza dobara nastaje danom nastanka obaveze plaćanja carinskog duga.
- (2) Ako po carinskim propisima na uvoz dobara ne nastaje obaveza plaćanja carinskog duga, a uvoz tih dobara nije oslobođen plaćanja PDV, poreska obaveza nastaje danom kada bi nastala obaveza plaćanja carinskog duga da isti postoji.

(3) U slučaju carinski odobrenih postupanja ili upotrebe iz člana 52. ovog zakona, i postupka spoljnog provoza poreska obaveza nastaje u momentu kada se za dobra ti postupci završe i za njih nastaje ili bi nastala obaveza plaćanja carinskog duga.

(4) Izuzetno od stava (3) ovog člana, u slučaju kada se postupak privremenog uvoza sa djelimičnim oslobađanjem od plaćanja uvoznih dažbina završava ponovnim izvozom dobra, ne nastaje obaveza plaćanja PDV.

DIO ŠESTI – PORESKA OSNOVICA I PORESKA STOPA

Član 39.

(Poreska osnovica za promet dobara i pružanje usluga)

(1) Poreska osnovica za promet dobara i pružene usluge je iznos naknade (u novcu, dobrima i uslugama) koju obveznik primi ili treba da primi od kupca ili trećeg lica za prometovana dobra ili pružene usluge, uključujući subvencije koje su neposredno povezane sa cijenom tih dobara ili usluga, ako ovim zakonom nije drugačije propisano.

(2) U poresku osnovicu uračunavaju se i:

- a) akciza, uvozne dažbine, prelevmani, te ostali javni prihodi i druge dažbine, osim PDV,
- b) svi sporedni troškovi (provizije, troškovi pakovanja, prevoza, osiguranja i drugi troškovi) koje isporučilac dobara ili pružalac usluga obračunava kupcu ili primaocu,
- c) iznos naknade koji se obračunava na povratnu ambalažu,
- d) troškovi priključivanja, naknade za ugradnju i drugi iznosi koji se obračunavaju kupcu od strane isporučioca dobara ili pružaoca usluga kao uslov da se izvrši promet dobara i pružanje usluga.

(3) U poresku osnovicu ne uračunavaju se:

- a) sniženja cijena ili popusti zbog plaćanja prije roka,
- b) popusti i druga umanjenja cijene, koji se kupcu daju najkasnije u trenutku izvršenog prometa dobara ili pruženih usluga,
- c) iznosi koje obveznik zaračuna ili primi od kupca koji su plaćeni u ime i za račun drugog, a koji se u knjigovodstvu evidentiraju kao prolazne stavke, pod uslovom da su u fakturi posebno iskazani i da nije izvršio odbitak ulaznog poreza eventualno obračunat na te iznose.

Član 40.

(Poreska osnovica kod prometa dobara i pružanja usluga u neposlovne svrhe)

(1) U slučaju prometa dobara u neposlovne svrhe, poreskom osnovicom smatra se nabavna cijena tih ili sličnih dobara ili u nedostatku nabavne cijene, cijena koštanja u trenutku prometa.

(2) U slučaju pružanja usluga u neposlovne svrhe iz člana 9. stav (1) tačka a) i b) Zakona, poreskom osnovicom smatraju se ukupni troškovi obveznika nastali za pružene usluge.

(3) Ukoliko se radi o pružanju usluga iz člana 9. stava (1) tačka c) ovog zakona, poreskom osnovicom smatra se tržišna vrijednost pruženih usluga.

Član 41.

(Poreska osnovica kod vlastite upotrebe dobara)

U slučaju prometa dobara iz člana 6. ovog zakona, poreskom osnovicom smatra se nabavna cijena tih ili sličnih dobara u momentu upotrebe, ili u nedostatku nabavne cijene, cijena koštanja u momentu prometa.

Član 42.

(Poreska osnovica kod transakcija između povezanih lica)

- (1) Kod prometa dobara i pružanja usluga između povezanih lica, poreska osnovica je tržišna vrijednost dobara, odnosno usluga ako je:
 - a) naknada niža od tržišne vrijednosti, a primalac nema pravo na odbitak ulaznog poreza u potpunosti, u smislu ovog zakona,
 - b) naknada niža od tržišne vrijednosti, a isporučilac nema pravo na odbitak ulaznog poreza u potpunosti, u smislu ovog zakona, i ako se radi o prometu dobara ili pružanju usluga koji su oslobođeni od plaćanja PDV u skladu sa članom 47, 48 i 49. ovog zakona,
 - c) naknada viša od tržišne vrijednosti, a isporučilac nema pravo na odbitak ulaznog poreza u potpunosti, u smislu ovog zakona.
- (2) Tržišna vrijednost podrazumijeva ukupan iznos naknade koju bi kupac, da bi stekao predmetna dobra ili primio usluge, u tom trenutku i u istoj fazi u kojoj se odvija promet dobara ili pružanje usluga i u uslovima lojalne konkurenkcije, trebao platiti isporučiocu dobara ili pružaocu usluga, s kojim je u poslovnom odnosu na teritoriji Bosne i Hercegovine.
- (3) U slučaju kad se ne može utvrditi sličan promet dobara ili pružanje usluga iz stav (2) ovog člana, tržišna vrijednost podrazumijeva:
 - a) za promet dobara, iznos koji nije manji od nabavne cijene dobara ili sličnih dobara, ili u nedostatku nabavne cijene, cijena koštanja koja se utvrđuje u vrijeme prometa,
 - b) za pružanje usluga, iznos koji nije manji od ukupnih troškova obveznika za pružene usluge.
- (4) Transakcije između povezanih lica iz stava (1) ovog člana odnose se na promet dobara i pružanje usluga koji uključuju postojanje porodičnih ili drugih bliskih i ličnih veza, te odnosa upravljanja, vlasništva, članstva, finansijskih ili pravnih odnosa između dobavljača i kupca, pod uslovom da je ta veza ili odnos, a ne komercijalni razlozi, doveli do vrijednosti niže ili više od tržišne.

Član 43.

(Naknadna izmjena poreske osnovice)

- (1) Ako se poreska osnovica naknadno izmjeni (poveća ili smanji), zbog vraćanja dobara isporučiocu, popusta koji kupac dobije nakon primljenih dobara ili pruženih usluga, ili ako se iznos naknade ne može naplatiti nakon iscrpljivanja svih zakonskih sredstava, obveznik koji je izvršio promet dobara ili pružanje usluga vrši ispravku iznosa PDV ako poreski obveznik kome su isporučena dobra ili pružene usluge ispravi odbitak ulaznog poreza i o tome pisano izvjesti isporučioca.

- (2) Obveznik kome je izvršen promet dobara ili pružanje usluga za koje je poreska osnovica naknadno izmijenjena u smislu stava (1) ovog člana u obavezi je da izmjeni odbitak ulaznog poreza.
- (3) Ako se osnovica naknadno poveća za promet dobara i usluga koji je oporeziv PDV, obveznik koji je isporučio dobra ili usluge dužan je da iznos PDV, koji duguje po tom osnovu, ispravi u skladu sa izmjenom.
- (4) Izmjena osnovice iz stava (1), (2) i (3) ovog člana vrši se u poreskom periodu u kojem je nastupila.
- (5) Odredbe stava (1), (2) i (3) ovog člana se ne primjenjuju u slučajevima PDV prevare.

Član 44.

(Poreska osnovica kod uvoza dobara)

- (1) Poreska osnovica kod uvoza dobara u Bosnu i Hercegovinu je carinska vrijednost tih dobara utvrđena u skladu sa carinskim propisima.
- (2) U poresku osnovicu uračunavaju se, pod uslovom da već nisu uključeni, i:
 - a) akciza, uvozne dažbine, prelevmani, te ostali javni prihodi i druge dažbine, osim PDV,
 - b) svi zavisni troškovi (npr. provizija, troškovi pakovanja, prevoza, osiguranja) koji nastanu kod uvoza dobara do prvog odredišta u Bosni i Hercegovini, kao i oni troškovi koji proizilaze iz prevoza do drugog odredišta u Bosni i Hercegovini, ako je drugo odredište poznato u trenutku nastanka poreske obaveze.
- (3) Prvim, odnosno drugim odredištem u smislu stava (2) tačka b) ovog člana, smatra se mjesto koje je navedeno u otpremnici ili drugom dokumentu na osnovu kojeg se dobra uvoze u Bosnu i Hercegovinu. Ukoliko takvo označenje ne postoji, prvim odredištem se smatra mjesto gdje se vrši prvi pretovar ili istovar.
- (4) Kod ponovnog uvoza dobara koje je obveznik privremeno izvezao radi popravke, prerade, dorade ili druge obrade izvan Bosne i Hercegovine, poresku osnovicu čini vrijednost te popravke, prerade, dorade ili druge obrade. U slučaju da dobra ponovo ne uvozi obveznik koji je dobra privremeno izvezao, poreska osnovica se utvrđuje u skladu sa stavom (1) do (3) ovog člana.
- (5) Ako se mijenja PDV obračunat i naplaćen na uvoz dobara, koji poreski obveznik uzima u obzir kao odbitak ulaznog poreza, odbitak ulaznog poreza ispravlja se za razliku koja se javlja na osnovu carinskog dokumenta.

Član 45.

(Pretvaranje strane u domaću valutu)

- (1) Ako je vrijednost dobara koja se uvoze u Bosnu i Hercegovinu izražena u stranoj valuti, za obračun poreske osnovice prilikom uvoza u domaćoj valuti primjenjuju se carinski propisi za obračunavanje carinske vrijednosti koji važe na dan nastanka poreske obaveze.

(2) Ako je vrijednost dobara ili usluga izražena u stranoj valuti, za obračun poreske osnovice u domaćoj valuti, osim kod uvoza, primjenjuje se devizni kurs Centralne banke Bosne i Hercegovine koji važi na dan nastanka poreske obaveze.

Član 46.
(Standardna stopa)

Standardna stopa poreza na dodatu vrijednost na promet dobara, pružanje usluga i uvoz dobara koji podliježu oporezivanju iznosi sedamnaest procenata (17%).

DIO SEDMI – OSLOBAĐANJA OD PLAĆANJA PDV

GLAVA I – OSLOBAĐANJA OD PLAĆANJA PDV BEZ PRAVA NA ODBITAK ULAZNOG POREZA

Član 47.
(Oslobađanje od javnog interesa)

(1) Sljedeće se oslobađa od plaćanja PDV:

- a) usluge koje pružaju javne poštanske ustanove, kao i promet dobara neposredno povezan sa tim uslugama, osim usluga prevoza putnika i telekomunikacijskih usluga,
- b) pružanje usluga bolničke dijagnostike, liječenja i medicinske njegе, kao i sa njima usko povezane usluge koje se pružaju u skladu sa propisima iz oblasti zdravstvene zaštite od strane domova zdravlja, hitne medicinske pomoći, poliklinika, opštih i specijalnih bolnica i klinika, usluge medicinske njegе koje pružaju medicinske ustanove za njegu u kući, ustanove ili druge organizacije slične prirode osnovane u skladu sa propisima iz oblasti zdravstvene zaštite, te promet dobara povezan sa liječenjem koje vrše navedene ustanove,
- c) pružanje usluga i s njima neposredno povezan promet dobara koje vrše doktori medicine, doktori stomatologije ili dentalne medicine, medicinskih sestara i pomoćnog medicinskog osoblja, babica, fizioterapeuta, psihologa, te pružanje usluga biohemijskih laboratorija povezanih sa liječenjem,
- d) promet ljudskim organima, tkivima, celijama, krvi i majčinog mlijeka,
- e) pružanje usluga od strane zubnih tehničara, kao i isporuke zubnih proteza od strane zubara i zubnih tehničara,
- f) pružanje usluga koje za svoje članove vrše udruženja lica koje obavljaju djelatnosti oslobođene od plaćanja PDV ili za koje se ne smatraju poreskim obveznicima, ukoliko su te usluge namijenjene neposredno za vršenje njihove djelatnosti, uz uslov da udruženja od svojih članova za izvršenu uslugu potražuju samo naknadu koja pokriva njihov dio troškova, te da takvo oslobađanje ne dovodi do značajnog poremećaja u konkurenciji,
- g) promet dobara i pružanje usluga povezanih sa socijalnom zaštitom i osiguranjem, uključujući one što ih vrše domovi za stare i nemoćne osobe, ustanove, subjekti sa javnim ovlaštenjima ili druge organizacije koje se prema važećim propisima smatraju organizacijama socijalnog karaktera,

- h) promet dobara i pružanje usluga povezanih sa zaštitom djece i omladine pod uslovom da se vrše u skladu sa propisima koji regulišu oblast socijalne zaštite i osiguranja, i od strane ustanova osnovanih u skladu sa propisima kojim je regulisana ta oblast,
- i) pružanje usluga obrazovanja (predškolsko, osnovno, srednje, više i visoko), stručno obrazovanje ili prekvalifikacija odraslih, kao i sa njima neposredno povezani promet dobara i pružanje usluga, pod uslovom da se vrše u skladu sa propisima kojima je regulisana ta oblast i od strane ustanova osnovanih u skladu sa propisima kojim je regulisana ta oblast,
- j) pružanje usluga privatnog podučavanja od strane vaspitača, učitelja, nastavnika i profesora, a koja obuhvataju obrazovanje u predškolskim, osnovnim, srednjim, višim i visokoškolskim ustanovama,
- k) pružanje usluga koje su neposredno povezane sa sportom i fizičkim vaspitanjem, a koje neprofitabilne organizacije pružaju licima koja se bave sportom ili fizičkim vaspitanjem
- l) pružanje usluga ustupanja osoblja od strane vjerskih organizacija, duhovnih institucija ili udruženja filozofskih usmjerenja, za vršenje djelatnosti iz tačaka b), g), h) i i) ovog člana s ciljem postizanja boljeg duhovnog zdravlja i dobrobiti,
- m) pružanje usluga i usko sa njima povezanih isporuka dobara koje neprofitne organizacije pružaju svojim članovima u zajedničkom interesu u zamjenu za pretplatu utvrđenu u skladu s njihovim pravilima a čiji je cilj političke, sindikalne, religijske, patriotske, filozofske, filantropske ili građanske prirode, pod uvjetom da nije vjerovatno da će predmetno izuzeće uzrokovati narušavanje tržišnog natjecanja;
- n) pružanje usluga iz oblasti kulture i kao sa njima neposredno povezani promet dobara koje vrše ustanove s javnim ovlaštenjima ili druge kulturne ustanove u skladu sa propisima kojima je regulisana oblast kulture.
- o) pružanje usluga i promet dobara koje vrše lica čije su djelatnosti oslobođene prema tačkama b), g), h), i) k), m) i n) ovog člana, a u vezi su sa događajima i manifestacijama na kojima se prikupljaju sredstva i prilozi namijenjeni isključivo njihovom vlastitom interesu, pod uslovom da je mala vjerovatnoća da će takvo oslobađanje dovesti do poremećaja na tržištu,
- p) usluge javnih radio i televizijskih servisa, osim onih koji su komercijalnog karaktera i
- r) usluge prevoza bolesnih ili ozlijedeñih lica u vozilima posebno prilagođenim za tu namjenu, ako ih vrše ovlašćena lica ili ustanove.

(2) Za oslobađanja iz stava (1) tačke o) ovog člana UIO može propisati ograničenja, a posebno u pogledu broja događaja i manifestacija ili visine prihoda koji se uzimaju u obzir.

Član 48.

(Oslobađanja finansijskih usluga)

Sljedeće se oslobađa od plaćanja PDV:

- a) odobravanje, ugovaranje i upravljanje kreditom od strane lica koje ga odobrava,
- b) ugovaranje kreditnih garancija i svi drugi poslovi u vezi sa kreditnim garancijama ili nekoj drugoj vrsti osiguranja novca, uključujući upravljanje kreditnim garancijama od strane lica koje odobrava kredit,
- c) transakcije, uključujući posredovanje u vezi sa štednim i tekućim računima, plaćanjima, transferima, dugovima, čekovima i drugim prenosivim vrijednosnim papirima, izuzev naplate duga i usluga faktoringa,

- d) transakcije, uključujući posredovanje u vezi s valutama, novčanicama i kovanicama koje su u upotrebi kao zakonsko sredstvo plaćanja, izuzev kolecionarskih predmeta, tj. kovanica od zlata, srebra ili drugih metala, kao i novčanica koje se ne koriste kao zakonsko sredstvo plaćanja ili kovanica od numizmatičke vrijednosti,
- e) transakcije, uključujući posredovanje, izuzev upravljanja i čuvanja, akcija ili dionica privrednih društava, obveznicama ili drugim vrijednosnim papirima, osim dokumenata i vrijednosnih papira kojima se utvrđuje neko pravo na dobrima ili određeno pravo na nekretninama,
- f) upravljanje posebnim investicionim fondovima.

Član 49.

(Ostala oslobođanja)

(1) Sljedeće se oslobođa od plaćanja PDV:

- a) transakcije u okviru osiguranja i reosiguranja, uključujući povezane usluge koje vrše posrednici, zastupnici i agenti u osiguranju,
- b) promet objekata ili njihovih dijelova i zemljišta na kojem se objekti nalaze, izuzev ako je promet izvršen prije prve upotrebe objekata ili njihovih dijelova,
- c) promet zemljišta, osim građevinskog zemljišta,
- d) usluge iznajmljivanja nepokretne imovine, izuzev:
 - 1) usluga iznajmljivanja poslovnih prostora,
 - 2) smještaja u hotelima ili u objektima sa sličnom funkcijom, uključujući smještaj u kampovima ili drugim odredištima uređenim za svrhe kampovanja,
 - 3) prostorija i prostora za parkiranje vozila, te korištenja puteva, mostova, tunela i slično,
 - 4) trajno ugrađene opreme,
 - 5) sefova,
- e) promet investicionog zlata iz člana 87. ovog zakona,
- f) promet poštanskim markama po nominalnoj vrijednosti za pružene poštanske usluge na teritoriji Bosne i Hercegovine, uključujući akcizne i druge slične markice,
- g) klađenje, lutrije i drugi oblici kockanja i igara na sreću koji se pružaju u skladu sa propisima kojima je regulisana oblast priređivanja igara na sreću,
- h) promet dobara koja se isključivo koriste za djelatnost oslobođenu prema tačkama a) do g) ovog člana, kao i članova 47. i 48. ovog zakona, ukoliko na ta dobara nije postojalo pravo na odbitak ulaznog poreza,
- i) promet dobara prilikom čijeg se sticanja ili upotrebe nije mogao izvršiti odbitak ulaznog poreza, saglasno članu 60. stav (1) ovog zakona.

(2) Oslobođanje iz stava (1) tačka b) ovog člana ne odnosi se na:

- a) promete izvršene u roku od dvije godine od dana prve upotrebe objekata ili njihovih dijelova i
- b) promete izvršene u roku od četiri godine od dana završetka izgradnje objekata ili njihovih dijelova do dana prve upotrebe, za objekte ili njihove dijelove koji nisu upotrebljavani.

(3) Usluge iz stava (1) tačka d) alineja 1) ovog člana ne obuhvataju iznajmljivanje nepokretnosti od strane organa uprave i lokalne samouprave bez naknade licima koja obavljaju djelatnost od javnog interesa.

Član 50.

(Oslobađanja kod uvoza dobara)

- (1) Od plaćanja PDV prilikom uvoza oslobađa se:
- a) dobra čiji bi promet od strane poreskog obveznika prema članu 47., 48. i 49. ovog zakona bio oslobođen od plaćanja PDV u Bosni i Hercegovini, navedena u Prilogu VI koji je sastavni dio ovog zakona,
 - b) kapitalna dobra i druga oprema koja pripada preduzeću koje definitivno prekida svoju djelatnost u drugoj državi i premješta na teritoriju Bosne i Hercegovine radi obavljanja slične djelatnosti, pod uslovom da se ne radi o kapitalnim dobrima i drugoj opremi namijenjenim za svrhe obavljanja djelatnosti iz člana 47, 48. i 49. ovog zakona,
 - c) vizuelni i zvučni materijali obrazovnog, naučnog ili kulturnog karaktera proizvedeni od strane UN-a ili neke od specijalizovanih agencija UN, a namijenjeni obrazovnim, naučnim ili kulturnoškim ustanovama ili organizacijama,
 - d) životinje posebno pripremljene za laboratorijsku upotrebu za naučna istraživanja bez plaćanja naknade; biološke ili hemijske materije namijenjene naučnom istraživanju, a koje se ne proizvode u Bosni i Hercegovini i uvoze se isključivo u nekomercijalne svrhe i bez plaćanja naknade,
 - e) dobra koja su posebno izrađena za obrazovanje, naučni ili kulturni razvoj slijepih lica, a koju uvoze slijepa lica za ličnu upotrebu, ili ustanove ili organizacije ili udruženje slijepih lica koje se bavi obrazovanjem slijepih lica ili pružanjem pomoći slijepim licima, bez plaćanja naknade,
 - f) dobra koja su posebno izrađena i prilagođena za obrazovanje, naučni ili kulturni razvoj fizički i mentalno hendikepiranih lica, koju uvozi hendikepirano lice za ličnu upotrebu ili ustanove, organizacije ili udruženje koje se bave obrazovanjem hendikepiranih lica ili pružanjem pomoći hendikepiranim licima, bez plaćanja naknade,
 - g) gas uvezen putem gasovoda ili bilo koje mreže priključene na gasovod ili gas koji se puni iz plovila za prevoz gasa u gasovod ili u mrežu proizvodnih gasovoda,
 - h) električna energija uvezena putem prenosnih i distributivnih mreža, uključujući grijanje ili hlađenje uvezeno preko sistema za grijanje ili hlađenje,
 - i) zlato koje uvozi Centralna banka Bosne i Hercegovine,
 - j) lična imovina fizičkog lica koje prenosi svoje uobičajeno prebivalište iz druge države u Bosnu i Hercegovinu,
 - k) dobra koja se uvoze povodom sklapanja braka - svadbena oprema, predmeti domaćinstva i pokloni, novi ili korišteni, koji pripadaju fizičkom licu koje se radi sklapanja braka preseljava iz druge države u Bosnu i Hercegovinu,
 - l) lična imovina koju državljanin Bosne i Hercegovine i strani državljanin stalno nastanjen u Bosni i Hercegovini naslijedi u drugoj državi,
 - m) školska oprema, obrazovni materijali i sa tim povezani predmeti domaćinstva koji pripadaju učeniku ili studentu koji boravi na teritoriji Bosne i Hercegovine u svrhu školovanja ili studiranja i koji su namijenjeni za ličnu upotrebu tokom trajanja njegovog školovanja ili studija,
 - n) dobra zanemarive vrijednosti sadržana u pošiljci poslanoj direktno iz druge države primaocu u Bosni i Hercegovini, pod uslovom da ukupna vrijednost dobara nije veća od 40 konvertibilnih maraka po pošiljci,
 - o) dobra nekomercijalnog karaktera sadržana u poštanskoj pošiljci koju besplatno šalje fizičko lice iz druge države fizičkom licu u Bosni i Hercegovini, pod uslovom da vrijednost tih dobara ne prelazi 90 konvertibilnih maraka,
 - p) poljoprivredni, stočarski, pčelarski, hortikulturni i šumski proizvodi dobiveni sa posjeda koji se nalazi u pograničnom području susjedne države i koji je u vlasništvu

- ili posjedu poljoprivrednih proizvođača iz pograničnog područja Bosne i Hercegovine, kao i priplod i ostali proizvodi dobiveni od stoke porijeklom iz Bosne i Hercegovine koja se zbog poljskih radova, ispaše ili zimovanja nalazi na tim posjedima,
- r) sjeme, gnojivo i proizvodi za obrađivanje zemlje i usjevi namijenjeni za korištenje na posjedu koji se nalazi na teritoriji Bosne i Hercegovine i graniči sa drugom državom i koje je u vlasništvu ili posjedu poljoprivrednih proizvođača koje svoje glavno gazdinstvo imaju unutar druge države koje graniči sa teritorijom Bosne i Hercegovine,
 - s) lični prtljag putnika, te dobra nekomercijalnog karaktera koju putnici unose sa sobom iz druge države u propisanoj vrsti, količini i vrijednosti,
 - t) kolekcionarski predmeti i umjetnine obrazovnog, naučnog ili kulturnog karaktera koji nisu namijenjeni za prodaju, a čiji su korisnici galerije, muzeji ili druge slične ustanove ili institucije,
 - u) terapeutske supstance ljudskog porijekla, reagensi za određivanje krvne grupe i reagensi za određivanje vrste tkiva namijenjeni za upotrebu isključivo u nekomercijalne medicinske ili naučne svrhe,
 - v) uzorci referentnih supstanci koje je odobrila Svjetska zdravstvena organizacija radi kontrole kvaliteta materijala koji se koriste u proizvodnji medicinskih proizvoda,
 - z) farmaceutski proizvodi za ljudsku ili veterinarsku medicinsku upotrebu za ljude ili životinje koji dolaze iz drugih država radi učešća na međunarodnim sportskim događajima organizovanim na teritoriji Bosne i Hercegovine,
 - aa) dobra koja zadovoljavaju osnovne potrebe ljudi (hrana, lijekovi, odjeća, obuća, sredstva higijene i posteljina) koju radi besplatne podjele u humanitarne svrhe uvoze registrovane humanitarne organizacije, te oprema i kancelarijski materijali koje lica ili organizacije registrovane izvan teritorije Bosne i Hercegovine, bez ikakve komercijalne namjere pošiljaoca, besplatno šalju registrovanim humanitarnim organizacijama isključivo za obavljanje njihovih poslovnih potreba,
 - ab) dobra za žrtve nesreće,
 - ac) odlikovanja i priznanja dobivena u okviru međunarodnih događaja, koja po svojoj vrsti, pojedinačnoj vrijednosti i drugim obilježjima ne smiju biti takvi da ukazuju da se radi o uvozu iz komercijalnih razloga,
 - ad) pokloni primljeni u okviru međunarodnih odnosa,
 - ae) dobra namijenjena monarsima ili šefovima države,
 - af) dobra uvezena u promotivne svrhe: uzorci robe zanemarive vrijednosti, štampani i reklamni materijal i proizvodi koji se koriste ili konzumiraju na trgovačkom sajmu ili sličnom događaju,
 - ag) dobra namijenjena za pregled, analizu ili testiranje, u svrhu utvrđivanja i provjere njenog sastava, svojstava, kvaliteta ili drugih tehničkih karakteristika, radi dobivanja podataka bitnih za industrijska ili komercijalna istraživanja,
 - ah) uzorak dobara koja predstavlja robnu marku (žig), patent, model (industrijski dizajn) i njihove prateće isprave, kao i obrasci koji se dostavljaju organu nadležnom za zaštitu prava intelektualne svojine,
 - ai) turistička informativna literatura,
 - aj) razni dokumenti i predmeti,
 - ak) pomoći materijali za utovar i zaštitu robe tokom prevoza, pod uslovom da se isti daje bez plaćanja naknade,
 - al) slama, krma i hrana za životinje tokom prevoza,
 - am) gorivo i mazivo sadržano u standardnim rezervoarima drumskih motornih vozila ili motocikla i u posebnim spremnicima,

- an) dobra namijenjena gradnji, održavanju ili ukrašavanju groblja i grobova, te spomen ploča za žrtve rata drugih država koje su pokopane u carinskom području Bosne i Hercegovine,
 - ao) kovčezi s tijelima i urne s pepelom umrlog lica i ukrasni pogrebni predmeti,
 - ap) dobra za koja je međunarodnim sporazumom koji obavezuje Bosnu i Hercegovinu predviđeno oslobođanje od plaćanja uvoznih dažbina,
 - ar) ulov s ribarskih brodova u lukama, pod uslovom da je takav ulov neprerađen ili da je bio podvrgnut samo onim postupcima koji su potrebni za očuvanje kvaliteta i da prije takvog uvoza nije vršen promet tog ulova,
 - as) ponovni uvoz dobara koji izvrši lice koje ih je izvezlo, u stanju u kojem su bila izvezena, ako su ta dobra oslobođena od plaćanja uvoznih dažbina.
- (2) Za oslobođanja od PDV u slučajevima iz stava (1) tačka b), c) d), e), f), i od j) do as) ovog člana primjenjuju se uslovi koji su propisani za oslobođanje od plaćanja uvoznih dažbina prema carinskim propisima.

Član 51.

(Oslobođanje kod uvoza dobara namijenjenih međunarodnim organizacijama, diplomatsko-konzularnim predstavništvima, oružanim snagama NATO i drugih država)

- (1) Od plaćanja PDV oslobođa se uvoz dobara:
- a) od strane međunarodnih organizacija koje kao takve priznaje Bosna i Hercegovina ili od strane članova tih organizacija, u skladu sa ograničenjima i uslovima propisanim međunarodnim sporazumima o osnivanju takvih organizacija ili sporazumima o njihovom sjedištu,
 - b) na osnovu diplomatskih i konzularnih sporazuma, pod uslovom da su oslobođena od plaćanja uvoznih dažbina,
 - c) u okviru međunarodnih ugovora u kojima je Bosna i Hercegovina obavezana da se na promete finansirane sredstvima iz ugovora neće plaćati porezi,
 - d) u okviru projekata koji se finansiraju iz Instrumenta pretprihvate pomoći Evropske unije (IPA fond) i po osnovu drugih donacija koje se vrše u okviru međunarodnih ugovora u kojima je Bosna i Hercegovina obavezana da se na promete finansirane sredstvima iz ugovora neće plaćati porezi,
 - e) koji obave oružane snage država koje su članice Sjevernoatlantskog saveza za potrebe tih snaga ili pratećeg civilnog osoblja, kao i za snabdijevanje njihovih menzi ili kantina, ako te snage učestvuju u zajedničkim obrambenim aktivnostima.
 - f) koji obave oružane snage drugih država za potrebe tih snaga ili pratećeg civilnog osoblja, kao i za snabdijevanje njihovih menzi ili kantina, ako te snage učestvuju u zajedničkim obrambenim aktivnostima.
- (2) Oslobođanja od PDV u slučajevima iz stava (1) ovog člana primjenjuju se uslovi koji su propisani za oslobođanje od plaćanja uvoznih dažbina prema carinskim propisima.

Član 52.

(Posebna oslobođanja)

- (1) Od plaćanja PDV oslobođa se sljedeće:
- a) uvoz dobara koja se nakon predočenja carinskom organu stavlju u privremeni smještaj,

- b) uvoz dobara koji se u skladu sa carinskim propisima stavljuju u postupak carinskog skladištenja ili postupak unutrašnje obrade po sistemu odgođenog plaćanja ili postupak obrade pod carinskom kontrolom,
 - c) isporuka dobara koja se unose i smještaju u slobodnu zonu namijenjenih izvozu iz Bosne i Hercegovine,
 - d) privremen uvoz dobara, sve dok ta dobra ne prestanu podlijegati tom postupku.
- (2) Od plaćanja PDV oslobođen je promet dobara:
- a) unutar carinskih skladišta i slobodnih zona dok se dobra nalaze u postupku carinskog skladištenja odnosno smještenu u slobodnoj zoni prema carinskim propisima,
 - b) dok se dobra nalaze u privremenom smještaju, postupku provoza, postupku unutrašnje obrade, postupku privremenog uvoza.
- (3) Mjesta iz stava (1) i (2) ovog člana su mjesta koja su kao takva definisana carinskim propisima.

GLAVA II – OSLOBAĐANJA OD PLAĆANJA PDV SA PRAVOM NA ODBITAK ULAZNOG POREZA (NULTA STOPA)

Član 53.

(Oslobađanja pri izvozu dobara)

- (1) Od plaćanja PDV oslobođa se sljedeće:
- a) izvoz dobara iz Bosne i Hercegovine od strane ili u ime prodavca,
 - b) izvoz dobara koja se od strane kupca, ili za njegov račun, a koji nema sjedište niti prebivalište ili uobičajeno boravište u Bosni i Hercegovini, otpremaju ili prevoze izvan Bosne i Hercegovine, osim dobara koja kupac sam prevozi radi opremanja ili snabdijevanja sportskih čamaca ili aviona, kao i drugih prevoznih sredstava koji služe u privatne svrhe,
 - c) promet dobara koji je izvršen u bescarinskim prodavnicama na međunarodnim aerodromima ili međunarodnim lukama koje su registrovane za međunarodni saobraćaj, pod uslovom da ta dobra iz Bosne i Hercegovine iznose putnici, u ličnom prtljagu, u drugu državu, osim dobara za snabdijevanja sportskih čamaca ili aviona, kao i drugih prevoznih sredstava koji služe u privatne svrhe,
 - d) isporuka dobara registrovanim organizacijama koja ih u okviru svoje djelatnosti za humanitarne, dobrotvorne ili obrazovne svrhe izvoze izvan Bosne i Hercegovine.
- (2) U slučaju da se isporuka dobara iz stava (1) tačke b) ovog člana odnosi na dobra koja u ličnom prtljagu iznose putnici, oslobađanje se primjenjuje isključivo uz ispunjavanje sljedećih uslova:
- a) da putnik nema prebivalište ili uobičajeno boravište na teritoriji Bosne i Hercegovine,
 - b) da je ukupna vrijednost isporuke veća od 350 konvertibilnih maraka, uključujući PDV,
 - c) da su dobra izvezena iz Bosne i Hercegovine prije isteka roka od tri mjeseca nakon mjeseca u kojem je obavljena isporuka,
 - d) da postoji dokaz o izvozu, odnosno faktura i obrazac kojeg je ovjerila nadležna organizaciona jedinica UIO na graničnom prelazu preko kojeg su dobra izvezena iz Bosne i Hercegovine.

- (3) Prebivalištem ili uobičajenim boravištem u smislu stava (2) tačke a) ovog člana smatra se mjesto upisano u pasoš, ličnu kartu ili drugi dokument koji Bosna i Hercegovina priznaje kao identifikacionu ispravu.
- (4) Za isporuke iz stava (2) ovog člana obveznik ostvaruje oslobođanje od plaćanja PDV kada primi dokaz o izvozu, a već izvršeni obračun PDV na dobra koja su izvezena obveznik može ispraviti u poreskom periodu u kojem je zaprimljen dokaz o izvozu.
- (5) Oslobođanje od PDV iz stava (2) ovog člana ne odnosi se na naftu i naftne derivate, alkoholna pića, kafu, te duhan i prerađevine od duhana.
- (6) Putnikom iz stava (1) tačke c) ovog člana podrazumijeva se svako lice koje posjeduje kartu na kojoj je naznačen odredišni aerodrom ili odredišna luka u drugoj zemlji.
- (7) Oslobođanje od plaćanja PDV iz stava (1) tačke d) ovog člana ostvaruje se putem zahtjeva za povrat.
- (8) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

Član 54.

(Oslobođanje usluga povezanih sa spoljnotrgovinskim prometom)

Od plaćanja PDV oslobađaju se pružanje sljedećih usluga:

- a) usluge koji se odnose na uvoz dobara pod uslovom da je vrijednost tih usluga uključena u poresku osnovicu u skladu sa članom 44. stav (2) tačka b) ovog zakona,
- b) usluge izvršene na dobrima koja su radi vršenja ovih usluga stečena u Bosni i Hercegovini ili uvezena u Bosnu i Hercegovinu te koja su od strane pružaoca te usluge ili primaoca usluge koji nema sjedište u Bosni i Hercegovini, ili za njihov račun, otpremljena ili prevezena izvan Bosne i Hercegovine,
- c) usluge, uključujući prevoz i druge pomoćne usluge, osim usluga oslobođenih od plaćanja PDV u skladu sa članom 47, 48. i 49. ovog zakona, a koje su direktno povezane sa izvozom ili uvozom dobara iz člana 52. ovog zakona

Član 55.

(Oslobođanja usluga posrednika)

- (1) Od plaćanja PDV oslobođa se pružanje usluga koje vrše posrednici u ime i za račun drugog, pod uslovom da te usluge čine dio prometa koji su navedeni u članu 53. i 54. tačka b) i c) i članu 56. i 57. ovog zakona ili prometa u inostranstvu.
- (2) Oslobođanje iz stava (1) ovog člana se ne odnosi na putničke agencije i turooperatore, ukoliko one u ime i za račun putnika pružaju usluge koje se vrše u inostranstvu.

Član 56.

(Oslobođanja povezana sa posebnim oslobođanjima i oslobođanju pri uvozu)

- (1) Od plaćanja PDV oslobađa se pružanje usluga direktno povezanih sa prometima iz člana 50. i 52. ovog zakona.
- (2) Isporuke zlata Centralnoj banci Bosne i Hercegovine oslobađaju se plaćanja PDV.

Član 57.

(Oslobađanje kod prekograničnog prevoza)

Sljedeće se oslobađa od plaćanja PDV:

- a) promet dobara u svrhe snabdijevanja gorivom i drugog snabdijevanja plovnih objekata:
 - 1) koji se koriste za plovidbu na otvorenom moru i koji prevoze putnike uz naknadu, odnosno koji su namijenjeni za obavljanje komercijalnih, industrijskih ili ribarskih djelatnosti,
 - 2) koji se koriste za spašavanje i pomoć na moru,
- b) promet dobara u svrhe snabdijevanje, popravke, održavanja i iznajmljivanja objekata prema tački a) ovog člana, kao i promet dobara u svrhe snabdijevanja, iznajmljivanja, davanja u zakup, popravke i održavanja opreme, uključujući i opremu za ribarenje, koja je ugrađena ili se koristi na takvim plovnim objektima,
- c) kupovina, popravak i davanje u zakup zrakoplova koje koriste avioprevoznici koji pretežno vrše letove na međunarodnim linijama, kao i opticaj, davanje u zakup, popravak i održavanje opreme koja je ugrađena ili se koristi u takvim zrakoplovima,
- d) promet dobara u svrhe snabdijevanja gorivom i drugim dobrima vazduhoplova iz tačke c) ovog člana,
- e) pružanje usluga, osim usluga iz tačke b) ovog člana, u svrhe zadovoljavanja direktnih potreba plovnih objekata iz tačke b) ovog člana ili njihovog tereta,
- f) pružanje usluga, osim usluga iz tačke c) ovog člana, za zadovoljavanje direktnih potreba zrakoplova iz tačke c) ovog člana ili njihovog tereta.

Član 58.

(Oslobađanje za diplomatska i konzularna predstavništva, međunarodne organizacije, po osnovu međunarodnih ugovora i projekata koji se finansiraju iz IPA fond)

- (1) Od plaćanja PDV oslobađa se promet dobara i pružanje usluga izvršenih:
 - a) diplomatskim i konzularnim predstavništvima, članovima diplomatskih i konzularnih predstavništva uključujući i članove njihovih porodica, pod uslovima reciprociteta,
 - b) međunarodnim organizacijama, ako je to regulisano međunarodnim ugovorima čiji je potpisnik Bosna i Hercegovina,
 - c) članovima međunarodnih organizacija, uključujući i članove njihovih porodica, ako je to regulisano međunarodnim ugovorima čiji je potpisnik Bosna i Hercegovina,
 - d) u okviru međunarodnih ugovora u kojima je Bosna i Hercegovina obavezana da se na promete finansirane sredstvima iz ugovora neće plaćati porezi,

- e) u okviru projekata koji se finansiraju iz Instrumenta pretprištupne pomoći Evropske unije (IPA fond) i po osnovu drugih donacija koje se vrše u okviru međunarodnih ugovora u kojima je Bosna i Hercegovina obavezana da se na promete finansirane sredstvima iz ugovora neće plaćati porezi,
 - f) oružanim snagama država koje su članice Sjeveroatlantskog saveza za potrebe tih snaga ili pratećeg civilnog osoblja, kao i za snabdijevanje njihovih menzi ili kantina, ako te snage učestvuju u zajedničkim odbrambenim aktivnostima,
 - g) oružanim snagama drugih država za potrebe tih snaga ili pratećeg civilnog osoblja, kao i za snabdijevanje njihovih menzi ili kantina, ako te snage učestvuju u zajedničkim odbrambenim aktivnostima.
- (2) Oslobađanje od plaćanja PDV iz stava (1) tačke a) do c) ovog člana ostvaruje se putem zahtjeva za povrat.
- (3) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

DIO OSMI – ULAZNI POREZ

GLAVA I – ODBITAK ULAZNOG POREZA

Član 59.
(Opšte)

- (1) Ulagni porez je, u vezi s poreskim obveznikom, iznos PDV koji je obračunat na promet dobara ili usluga i PDV koji plati ili treba platiti prilikom uvoza dobara, gdje se (u oba slučaja) radi o dobrima ili uslugama koje koristi ili treba koristiti u svrhu poslovanja koje vrši.
- (2) Obveznik ima pravo odbiti PDV koji je obavezan platiti ili ga je platio prilikom kupovine dobara ili usluga od drugog obveznika ili prilikom uvoza dobara, pod uslovom da ta dobra, odnosno usluge koristi ili će koristiti za promet dobara i usluga koji podliježe oporezivanju PDV-om.
- (3) Obveznik može ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza za promet dobara i usluga koji izvrši u inostranstvu, pod uslovom da bi pravo na odbitak ulaznog poreza postojalo da je takav promet izvršen u Bosni i Hercegovini.
- (4) Obveznik ima pravo odbiti PDV, koji je zbog prenosa obaveze plaćanja PDV-a prema članu 70. i 71. ovog zakona dužan sam obračunati kao primalac dobra ili usluga ili kao uvoznik, pod uslovom da primljena dobra ili usluge koristi za promet dobara i usluga koji podliježe plaćanju PDV-a i u svrhu poslovanja koje vrši.
- (5) Obveznik ima pravo na odbitak ulaznog poreza na promet dobara i usluga koje su oslobođene plaćanja PDV-a prema:
 - a) članu 53,54,55,56 i 57. ovog zakona i
 - b) članu 58. ovog zakona.

Član 60.
(Izuzimanje od prava na odbitak)

(1) Obveznik ne može ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza na:

- a) nabavku, proizvodnju i uvoz putničkih automobila, autobusa, motocikla, plovnih objekata i vazduhoplova i rezervnih dijelova za takva prevozna sredstva, goriva i potrošnog materijala za potrebe prevoza, kao i iznajmljivanje, održavanje, popravke i druge usluge koje su povezane s korištenjem tih prevoznih sredstava, osim ako navedena prevozna sredstva i druga dobra koristi za dalju prodaju, iznajmljivanje (rent-a-car), djelatnost prevoza lica i obuku vozača za upravljanje navedenim prevoznim sredstvima,
- b) izdatke za poslovne zabave i ostale troškove u vezi sa poslovnim zabavama,
- c) izdatke koji se odnose na sticanje nepokretne imovine koju obveznik ili njegovo osoblje koristi kao objekat za stanovanje, boravak djece ili kao objekat za rekreaciju i aktivnosti u slobodno vrijeme, kao i dobra i usluge povezane s njima ili njihovom upotrebotom,
- d) izdatke za reprezentaciju.

(2) Ako obveznik za kupljena dobra ili primljene usluge dobije fakturu u kojoj je PDV neosnovano ili pogrešno iskazan, isti ne može ostvariti pravo na odbitak PDV koji je iskazan kao ulazni porez, bez obzira što je taj porez platio u dobroj namjeri.

(3) Ukoliko je transakcija dio PDV prevare obveznik ne može ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza.

Član 61.

(Uslovi za odbitak ulaznog poreza)

(1) Pravo na odbitak ulaznog poreza obveznik može ostvariti samo ako posjeduje:

- a) fakturu izdatu od strane drugog obveznika na kojoj je iskazan PDV u skladu s čl.94, 95 i 96. ovog zakona, osim u slučajevima kojim je regulisan prenos obaveze plaćanja PDV i u slučaju uvoza dobara,
- b) dokument koji se odnosi na uvoz dobara, a koji poreskog obveznika identificuje kao primaoca isporuke ili kao uvoznika, i na kome je iskazan iznos obaveze po osnovu PDV.

(2) Pravo na odbitak ulaznog poreza nastaje u trenutku kada nastaje obaveza obračuna PDV koji se može odbiti. Ako poreski obveznik ne izvrši odbitak ulaznog poreza u tom poreskom periodu može taj iznos ulaznog poreza odbiti u onom poreskom periodu u kojem su ispunjeni uslovi za odbitak, ali ne kasnije od 31. marta kalendarske godine koja slijedi godini u kojoj je poreski obveznik stekao pravo na odbitak tog ulaznog poreza.

(3) Poreski obveznik odbitak ulaznog poreza vrši tako što od ukupnog iznosa poreske obaveze za jedan poreski period oduzme ukupni iznos PDV za koji je u istom poreskom periodu nastalo pravo na odbitak i koje se ostvaruje u skladu sa ovim članom.

Član 62.

(Srazmjerni odbitak ulaznog poreza)

(1) Ukoliko poreski obveznik koristi nabavljena dobra i/ili primljene usluge za promet dobara i pružanje usluga za koje postoji pravo na odbitak ulaznog poreza, kao i za vršenje prometa za koje ne postoji pravo na odbitak ulaznog poreza, isti može odbiti samo srazmjerni dio

ulaznog poreza koji se odnosi na promete za koje, u skladu sa odredbama ovog zakona, ima pravo na odbitak ulaznog poreza.

- (2) Srazmjerni iznos ulaznog poreza iz stava (1) ovog člana utvrđuje se primjenom stope srazmjernog odbitka na iznos ulaznog poreza, umanjenog za iznos koji poreski obveznik nema pravo da odbije, kao i za iznos ulaznog poreza koji poreski obveznik ima pravo da u potpunosti odbije.
- (3) Stopa srazmjernog odbitka utvrđuje se na sljedeći način:
 - a) brojnik se sastoji od ukupnog iznosa godišnjeg prometa, bez PDV, koji se odnosi na promete kod kojih se PDV može odbiti, u skladu sa odredbama ovog zakona,
 - b) nazivnik se sastoji od ukupnog iznosa godišnjeg prometa, bez PDV, uključujući iznos subvencija koje nisu povezane sa cijenom dobara i/ili usluga u smislu člana 39. stav (1) ovog zakona.
- (4) Pri utvrđivanju stope srazmjernog odbitka iz stava (3) ovog člana ne uključuju se sljedeći iznosi:
 - a) iznos koji se odnosi na promet opreme koju je poreski obveznik koristio za obavljanje svojih poslovnih djelatnosti,
 - b) iznos koji se odnosi na pružanje finansijskih usluga, ako se vrše kao povremene transakcije i
 - c) iznos koji se odnosi na promet nekretnina, ako se promet vrši povremeno.
- (5) Stopa srazmjernog odbitka za tekuću godinu utvrđuje se godišnje na osnovu prometa iz prethodne godine, kao procenat i zaokružuje se na cijeli broj. Ukoliko nema podataka o prometu iz prethodne godine, ili ukoliko se radi o zanemarivom (minimalnom) iznosu, UIO utvrđuje stopu na osnovu izjave obveznika.
- (6) Stopa iz stava (5) ovog člana se utvrđuje privremeno.
- (7) Odbitak ulaznog poreza izvršen primjenom stope iz stava (5) ovog člana se mora ispraviti kada budu poznati podaci o stvarnom prometu u toj godini, te kada se utvrdi konačna stopa srazmjernog odbitka. Ova izmjena za prethodnu godinu vrši se najkasnije putem PDV prijave za mjesec mart tekuće godine.
- (8) Izuzetno od odredbi stava (1) i (2) ovog člana, poreski obveznik može posebno za svaku djelatnost koju obavlja odrediti dio koji se može odbiti, pod uslovom da odvojeno vodi knjigovodstvo za svaku djelatnost.
- (9) Ako poreski obveznik izabere način utvrđivanja dijela ulaznog poreza koji se može odbiti prema stavu (8) ovog člana, o tome mora obavijestiti nadležnu organizacionu jedinicu UIO prije početka perioda oporezivanja u kojem počinje primjenjivati ovaj način utvrđivanja ulaznog poreza.
- (10) UIO može osporiti poreskom obvezniku način utvrđivanja dijela ulaznog poreza koji može odbiti propisan u stavu (8) ovoga člana ako poreski obveznik s izabranim načinom podjele ulaznog poreza ne omogućava kontrolu nad obračunavanjem i plaćanjem PDV u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Član 63.

(Izuzetak od prava na odbitak ulaznog PDV kod zgrada sa dvostrukom namjenom)

- (1) PDV koji se odnosi na nabavku, izgradnju zgrade, uključujući i njeno proširenje, kao i popravku, renoviranje i investiciono održavanje zgrade, a koja, uz prostorije za obavljanje poslovnih djelatnosti obveznika, obuhvata i druge prostorije, može se odbiti u srazmjeri troškova za izgradnju prostorija za poslovne djelatnosti obveznika u odnosu na ukupne troškove izgradnje.
- (2) Poslovnim prostorijama, u smislu stava (1) ovog člana, ne smatraju se prostorije koje se koriste za boravak vlasnika ili njegovih zaposlenih, bez obzira da li se te prostorije koriste i kao poslovne prostorije.
- (3) PDV se može u potpunosti odbiti, pod uslovom da je dobavljač dobara, odnosno davalac usluga u fakturi jasno izvršio podjelu troškova koji se odnose na poslovne prostorije i druge prostorije.
- (4) U slučaju da nije izvršena podjela troškova iz stava (3) ovog člana PDV za nabavku, izgradnju, popravku, renoviranje i investiciono održavanje zgrada iz stava (1) ovog člana, se može odbiti srazmerno površini poslovnih prostorija u odnosu na ukupnu površinu zgrade.
- (5) Ukoliko se dijelovi zgrade namijenjeni za obavljanje poslovne djelatnosti koriste za promet za koji postoji pravo na odbitak ulaznog poreza, kao i za vršenje prometa za koje ne postoji pravo na odbitak ulaznog poreza, za priznavanje prava na odbitak ulaznog poreza primjenjuje se član 62. ovog zakona.

Član 64.

(Izuzetak od prava na odbitak ulaznog PDV u drugim slučajevima dvostrukе namjene)

UIO može propisati način obračunavanja i odbijanja dijela ulaznog poreza koji se može odbiti za one vrste dobara koje često služe dvostrukoj namjeni.

GLAVA II – ISPRAVKA ODBITKA ULAZNOG POREZA

Član 65.

(Ispravka odbitka ulaznog poreza)

- (1) Poreski obveznik je dužan da izvrši ispravku odbitka ulaznog poreza ako je odbitak izvršen u većem ili manjem iznosu od iznosa na koji je poreski obveznik imao pravo.
- (2) Ispravka odbitka ulaznog poreza se vrši u slučaju kad je nakon obračunavanja PDV i podnošenja PDV prijave došlo do promjene uslova na osnovu kojih je izvršen odbitak ulaznog poreza zbog otkazivanja kupovine ili promjene cijene, neplaćanja ili nepotpunog plaćanja.

- (3) Poreski obveznik nije dužan ispraviti odbitak ulaznog poreza u slučajevima dokazanog uništenja, gubitka ili krađe dobara, kao i kod davanja poklona male vrijednosti i uzorka iz člana 5. stav (2) ovog zakona.
- (4) Ako se na osnovu rješenja UIO promijeni iznos PDV koji je poreski obveznik obračunao, poreski obveznik može na osnovu tog rješenja ispostaviti ispravljeni fakturu ili knjižnu obavijest na iznos PDV na osnovu koje primalac dobra ili usluge može ostvariti pravo na odbitak razlike PDV ili je u obavezi ispraviti iznos odbitka PDV, u poreskom periodu u kojem primi tu fakturu odnosno knjižnu obavijest.
- (5) Odredbe stava (4) ovog člana se ne primjenjuju u slučajevima PDV prevare.

Član 66.

(Ispravka odbitka ulaznog poreza kod kapitalnih dobara)

- (1) Poreski obveznik koji je nabavio kapitalna dobra za obavljanje svoje poslovne djelatnosti dužan je da izvrši ispravku odbitka ulaznog poreza ukoliko dođe do promjena u pravu na odbitak ulaznog poreza u narednim godinama u odnosu na pravo na odbitak kada su kapitalna dobra stavljena u upotrebu.
- (2) Kapitalnim dobrima u smislu stava (1) ovoga člana smatraju se dobra i usluge koja prema računovodstvenim propisima spadaju u dugotrajnu imovinu poreskog obveznika.
- (3) Period za ispravku odbitka ulaznog poreza za kapitalna dobra je pet godina od momenta prve upotrebe, izuzev u slučaju nepokretne imovine za koju je period za ispravku deset godina od momenta prve upotrebe.
- (4) Ukoliko se radi o naknadnom ulaganju u sopstvenu ili tuđu nepokretnu imovinu koje u značajnoj mjeri povećava vrijednost nepokretne imovine, ili predstavlja posebnu cjelinu, za to ulaganje se određuje zasebni period za vršenje ispravke odbitka ulaznog poreza, koji počinje teći od momenta završetka ulaganja.
- (5) Godišnji iznos ispravke ulaznog poreza za kapitalna dobra iznosi 1/5, izuzev za nepokretnu imovinu za koju godišnji iznos ispravke iznosi 1/10 iznosa obračunatog PDV.
- (6) Ispravka odbitka ulaznog poreza iz stava (1) i (4) ovog člana ne vrši se u slučaju kada ulazni porez koji bi se trebao ispraviti iznosi manje od 500 konvertibilnih maraka po pojedinačnom kapitalnom dobru.
- (7) Ukoliko do prometa kapitalnim dobrom dođe u toku perioda za ispravku, a taj promet podliježe oporezivanju PDV, smatra se da će se isto tokom preostalog perioda za ispravku koristiti za oporezive svrhe. Ukoliko je taj promet oslobođen od plaćanja PDV smatra se da će se kapitalno dobro tokom preostalog perioda za ispravku koristiti za svrhe oslobođene plaćanja PDV.
- (8) Ispravka iz stava (6) ovog člana se vrši u ukupnom iznosu za preostali period ispravke i to u poreskom periodu u kojem je došlo do prometa kapitalnim dobrom.

Član 67.

(Sticanje prava na odbitak ulaznog poreza kod registracije za PDV)

- (1) Lice koje se registruje kao obveznik indirektnih poreza po osnovu PDV ima pravo na odbitak ulaznog poreza na kapitalna dobra koja je nabavio prije registracije za PDV u skladu sa članom 66. ovog zakona.
- (2) Poreski obveznik ima pravo na odbitak ulaznog poreza na dobra koja posjeduje na dan koji prethodi danu početka obaveze za PDV, a koja je nabavio u periodu od 12 mjeseca prije otpočinjanja PDV obaveze.
- (3) Poreski obveznik ima pravo na odbitak ulaznog poreza na ulaganja u pripremne radnje izvršene radi početka obavljanja poslovanja, a koje je izvršio u periodu od 24 mjeseca prije otpočinjanja PDV obaveze.
- (4) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

DIO DEVETI – PERIOD OBRAČUNAVANJA I PLAĆANJA PDV

Član 68.

(Period obračunavanja PDV)

- (1) Poreski period za koji se obračunava PDV je jedan kalendarски mjesec.
- (2) Poreski obveznik je dužan da obračuna PDV za odgovarajući poreski period na osnovu ukupnog prometa dobara i usluga za koje je u tom periodu nastala poreska obaveza u skladu sa članom 35. ovog zakona.
- (3) Izuzetno od odredbe stava (1) ovog člana, za svaki pojedinačni prevoz putnika, koji vrši strani prevoznik iz člana 19. stav (1) tačka k) ovog zakona, obračun PDV vrši nadležni carinski organ prilikom prelaska državne granice.

Član 69.

(Podnošenje prijava i plaćanje PDV)

- (1) Poreski obveznik je dužan da svoju PDV obavezu obračunatu za određeni poreski period iskaže u mjesечноj PDV prijavi, u kojoj se iskazuju svi podaci potrebni za obračunavanje PDV.
- (2) PDV prijavu poreski obveznik podnosi do 10-og u mjesecu po isteku poreskog perioda.
- (3) Poreski obveznik podnosi PDV prijavu bez obzira da li u poreskom periodu za koji podnosi prijavu ima obavezu plaćanja PDV.
- (4) Poreski obveznik je dužan da za svaki poreski period plati PDV, koji je jednak pozitivnoj razlici između ukupnog iznosa poreske obaveze i iznosa ulaznog poreza, u roku za podnošenje PDV prijave.
- (5) Lica evidentirana za potrebe PDV za svoju PDV obavezu obračunatu za određeni poreski period podnose evidenciju prijavu (ED).

- (6) Lica iz stava (5) ovog člana, ED prijavu podnose samo za poreski period u kojem je nastala obaveza plaćanja PDV, u roku iz stava (2) ovog člana i PDV plaćaju u roku iz stava (4) ovog člana.
- (7) Kod uvoza dobara, PDV koji dospijeva na njih obračunava se, naplaćuje i plaća u skladu s propisima zakona koje se odnose na naplatu carinskih i drugih dažbina koje dospijevaju prilikom uvoza.
- (8) Oblik i sadržaj evidencione i PDV prijave, uključujući i način njihovog dostavljanja i ispravke greške propisuje UIO

DIO DESETI – PRENOS OBAVEZE PLAĆANJA

Član 70.

(Prenos obaveze obračuna i plaćanja)

- (1) Obaveza plaćanja PDV prenosi se na poreskog obveznika kojem je izvršen promet:
 - a) kod uvoza i prometa prema preprodavcu električne energije i prirodnog gasa koji se isporučuju putem prenosnog i distributivnog sistema,
 - b) imovine dužnika poreskog obveznika izvršena prema presudi u okviru obvezne prodaje.
 - c) imovine poreskog obveznika u postupku stečaja.
 - d) investicionog zlata u skladu sa posebnim postupcima oporezivanja iz člana 89. Zakona
- (2) Poreski obveznik koji vrši promet iz stava (1) ovog člana ne obračunava PDV, već na fakturi navodi da je primalac lice koje podliježe obračunu i plaćanju PDV.

Član 71.

(Obaveza obračuna i plaćanja za primljene usluge)

- (1) Obaveza obračuna i plaćanja PDV prenosi se na obveznika kojem je izvršen promet usluga koje su u Bosni i Hercegovini pružene od strane poreskog obveznika koji u Bosni i Hercegovini nema sjedište ni poslovnu jedinicu i koji nije odredio poreskog zastupnika, a koje podliježu oporezivanju u Bosni i Hercegovini
- (2) Obveznik kojem je izvršen promet iz stava (1) obavezan je obračunat i platiti PDV po primljenoj fakturi. Obveznik koji ulazni porez može odbiti, stiče pravo na odbitak u periodu u kojem je izvršeno plaćanje PDV.

DIO JEDANAESTI – POSEBNI POSTUPCI OPOREZIVANJA

GLAVA I – POSEBAN POSTUPAK ZA MALE PORESKE OBVEZNIKE

Član 72

(Mali poreski obveznik)

- (1) Mali poreski obveznik je obveznik čiji ukupan oporeziv promet ostvaren u Bosni i Hercegovini u kalendarskoj godini ne prelazi prag od 75.000 konvertibilnih maraka
- (2) Obveznik iz stava (1) ovog člana oslobađa se od obračuna i plaćanja PDV, osim ako ovim zakonom nije drugačije propisano.
- (3) Odredbe stava (1) i stava (2) ovog člana ne odnose se na poreskog obveznika koji je prethodno registrovan po osnovu PDV.
- (4) Odredbe stava (1) i stava (2) ovog člana odnose se na poreske obveznike koji u Bosni i Hercegovini imaju sjedište ili prebivalište.
- (5) Mali poreski obveznici nemaju pravo na odbitak ulaznog poreza i nisu obavezni voditi poslovne knjige na način propisan ovim zakonom.

Član 73.

(Pravo izbora oporezivanja)

Poreski obveznici iz člana 72. Zakona, mogu se odlučiti za registraciju i plaćanje PDV u bilo kom trenutku.

GLAVA II – POSEBAN POSTUPAK ZA POLJOPRIVREDNIKE

Član 74

(Poljoprivrednici)

- (1) Lica koja vrše poljoprivrednu djelatnost čiji ukupan ostvaren promet dobrima i uslugama u toku kalendarske godine ne prelazi 100.000 konvertibilnih maraka ne podligežu plaćanju PDV.
- (2) Djelatnost poljoprivredne proizvodnje i usluga u oblasti poljoprivrede slijede definicije pojmove navedenih u Prilogu III i IV ovog zakona.

Član 75.

(Pravo izbora oporezivanja za poljoprivrednike)

Lica iz člana 74. stava (1) ovog zakona nemaju pravo iskazivanja PDV na fakturama ili pravo na odbitak ulaznog poreza i nisu obavezni voditi poslovne knjige na način propisan ovim zakonom, ali u bilo kom trenutku mogu se odlučiti za registraciju i plaćanje PDV.

GLAVA III – POSEBAN POSTUPAK ZA TURISTIČKE AGENCIJE I TUROPERATORE

Član 76.

(Turističke agencije i turooperatori)

- (1) Turističkim agencijama i turooperatorima (u daljem tekstu: turističke agencije), u smislu provođenja posebnog postupka oporezivanja iz ove glave Zakona, smatraju se poreski obveznici koji pružaju usluge iz oblasti turizma i koji, u vezi s tim uslugama nastupaju u svoje ime, prilikom čega za organizaciju putovanja koriste dobra i usluge drugih obveznika koje putnici neposredno koriste (putničke pogodnosti).
- (2) Poseban postupak oporezivanja iz ove glave Zakona ne primjenjuje se na turističke agencije koje nastupaju kao posrednici u pružanju usluga iz oblasti turizma.

Član 77.

(Jedinstvena turistička usluga)

Sve usluge koje turistička agencija izvrši za organizaciju putničkih pogodnosti smatraju se jedinstvenom turističkom uslugom.

Član 78.

(Mjesto pružanja jedinstvene turističke usluge)

Mjesto vršenja jedinstvene turističke usluge utvrđuje se u mjestu gdje turistička agencija ima sjedište ili stalno uspostavljeno poslovanje.

Član 79.

(Poreska osnovica)

Poreska osnovica za jedinstvenu turističku uslugu jeste razlika u cijeni turističke agencije, tj. razlika između ukupne naknade, bez PDV, koju treba da plati putnik i stvarnih troškova koji nastanu za turističku agenciju za promete dobara i usluga koje vrše drugi obveznici, pod uslovom da takvi prometi putnici neposredno koriste.

Član 80.

(Usluge posredovanja)

(1) Kada drugi obveznici sa sjedištem izvan Bosne i Hercegovine vrše promete po nalogu turističke agencije, usluga turističke agencije smatra se uslugom posredovanja, koja je saglasno odredbama člana 55. ovog zakona oslobođena od plaćanja PDV.

(2) Ukoliko se prometi iz stava (1) ovog člana vrše unutar i izvan Bosne i Hercegovine, od plaćanja PDV oslobođa se samo onaj dio turističke usluge koji se odnosi na promete izvršene izvan Bosne i Hercegovine.

Član 81.
(Pravo na odbitak ulaznog poreza)

Turistička agencija nema pravo na odbitak ulaznog poreza koji je obračunat od strane obveznika koji su izvršili promet dobara i usluga za neposrednu korist putnika.

**GLAVA IV – POSEBAN POSTUPAK ZA KORIŠTENA DOBRA, UMJETNIČKA DJELA
KOLEKCIJONARSKE PREDMETE I ANTIKVITETE**

Član 82.
(Korištena dobra, umjetnička djela, kolekcionarski predmeti i antikviteti)

- (1) Svaki obveznik koji, u okviru obavljanja svojih djelatnosti, radi ili u svoje ime ili u ime drugog lica prema ugovoru na osnovu kojeg se provizija plaća za kupovine i prodaje, a koji kupi ili dobije korištenu robu, umjetnička djela, kolekcionarske predmete i antikvitete s namjerom da ih preprodala (u dalnjem tekstu: preprodavac), može se opredijeliti da PDV obračuna na transakcije koje se odnose na pojedine stavke, u skladu s ovim članom i čl. 83 i 84. ovog zakona.
- (2) Pojam 'korištena roba' znači svaki pokretni predmet koji je pogodan za daljnju upotrebu u postojećem stanju ili nakon popravka, osim umjetničkih djela, kolekcionarskih predmeta, antikviteta, plemenitih metala i dragog kamenja.
- (3) Sljedeće se smatra plemenitim metalima: srebro (uključujući srebro kombinovano sa zlatom ili platinom), zlato (uključujući zlato kombinovano s platinom), platina i svi predmeti izrađeni od tih metala, pod uslovom da naknada za promet ovih metala ne prelazi tržišnu vrijednost.
- (4) Dragim kamenjem smatraju se: dijamanti, rubini, safiri i smaragdi, bez obzira da li su u obrađenom ili neobrađenom stanju, pod uslovom da nisu ugrađeni ili povezani u niske.
- (5) „Umjetnička djela“, „kolekcionarski predmeti“ i „antikviteti“ slijede definicije pojmova navedene u Prilogu V ovog zakona.
- (6) Ako preprodavci istovremeno obračunavaju, naplaćuju i plaćaju PDV prema opštim uslovima, obavezni su u svojim knjigama posebno knjižiti nabavku.
- (7) Preprodavci mogu obračunati i platiti PDV prema posebnim uslovima, ako su kupili ili dobili dobra iz stava (1) ovog člana:
 - a) od lica koja nisu poreski obveznici,
 - b) od drugih obveznika koji, u skladu s ovim zakonom, nisu imali pravo na odbitak ulaznog poreza za promet takvim dobrima, a koji su oslobođeni prema čl. 47, 48. i 49. ovog zakona,
 - c) od obveznika iz člana 72. stav (1) i (2) ovog zakona, ako je u pitanju poslovna imovina,
 - d) od drugih preprodavaca, u mjeri u kojoj promet podliježe plaćanju PDV prema posebnim uslovima prema ovom članu.

(8) Ako su ispunjeni uslovi iz čl. 53, 54. i 55. ovog zakona, promet dobara prema ovom članu također je oslobođen od PDV-a.

(9) Preprodavci koji obračunavaju PDV u skladu s ovim članom i čl. 83 i 84. ovog zakona ne mogu na ispostavljenim fakturama iskazati PDV ili navesti bilo koji podatak na osnovu kojeg se može PDV obračunati.

Član 83.

(Poreska osnovica kod prometa korištenih dobara, umjetničkih djela i antikviteta)

(1) Poreska osnovica kod prometa dobara iz člana 82. ovog zakona je razlika između prodajne i nabavne cijene dobra, umanjena za PDV koji je sadržan u toj razlici.

(2) Nabavna cijena za preprodavca je ukupno plaćeni iznos u novcu, dobrima ili uslugama, u koji su uključeni svi porezi, provizije, troškovi i dažbine koje preprodavac plati licu od kojeg je nabavio to dobro.

(3) Prodajna cijena za preprodavca je ukupni iznos naknade u novcu, dobrima ili uslugama, koju preprodavac primi ili treba da primi od kupca ili trećeg lica, u koju su uključene subvencije koje su neposredno povezane sa tim prometom, porezi, troškovi pakovanja, prevoza i osiguranja koje preprodavac obračunava kupcu, uključujući i PDV.

(4) U slučaju kada je nabavna cijena veća od prodajne cijene, poreska osnovica je nula.

(5) Preprodavac koji se odluči da obračun izlaznog poreza vrši prema opštim uslovima propisanim ovim zakonom ima pravo na odbitak ulaznog poreza u skladu sa opštim odredbama, u poreskom periodu u kojem je nastala obaveza plaćanja PDV za dobavljača.

Član 84.

(Drugi slučajevi prometa umjetničkih djela, kolekcionarskih predmeta i antikviteta)

(1) Preprodavac može također odabratи da obračunavanje PDV vrši na razliku između prodajne i nabavne cijene kod prometa sljedećih dobara:

- umjetničkih djela, kolekcionarskih predmeta i antikviteta koje on sam uvozi,
- umjetničkih djela koja nabavi direktno od umjetnika ili njegovog pravnog nasljednika.

(2) Poreska osnovica kod prometa dobara iz ovog člana je razlika između prodajne cijene preprodavca za ta dobra i nabavne cijene tih dobra, umanjena za PDV koji je sadržan u toj razlici.

(3) Nabavna cijena za dobra iz stava (1) tačka a) ovog člana je iznos koji je jednak osnovici pri uvozu, uvećanoj za iznos PDV koji je obračunat i plaćen na uvoz tih dobara.

(4) Nabavna cijena za dobra iz stava (1) tačke b) ovog člana je ukupno plaćeni iznos, u koji su uračunati svi porezi, provizije, troškovi i dažbine koje je preprodavac platio licu od kojeg je ta dobra nabavio.

- (5) Prodajna cijena za preprodavca je ukupni iznos naknade u novcu, dobrima ili uslugama, koju preprodavac primi ili treba da primi od kupca ili trećeg lica, u koji su uključene subvencije koje su neposredno povezane sa tim prometom, porezi, troškovi pakovanja, prevoza i osiguranja koje preprodavac obračunava kupcu, uključujući i PDV.
- (6) U slučaju kada je nabavna cijena veća od prodajne cijene, poreska osnovica je nula.
- (7) Preprodavac koji vrši promet dobara prema ovom članu ne može odbiti ulazni porez na dobra koja je nabavio ili uvezao na način iz ovog člana Zakona.
- (8) U slučajevima kada nije moguće obračunati PDV na svako isporučeno dobro, jer su nabavka i promet izvršene u cijelosti, obveznik može odrediti maržu za oporezivanje prema posebnim uslovima za određeni poreski period, kao razliku između ukupnog prometa u tom periodu i ukupne nabavke dobara navedenih u članu 83. stav (2) ovog zakona.

GLAVA V – POSEBAN POSTUPAK ZA PROMET DOBARA NA JAVNOJ AUKCIJI

Član 85.

(Promet dobara na javnoj aukciji)

- (1) Poreski obveznik koji, prilikom unapređivanja svoje djelatnosti, radi ili u svoje ime ili u ime drugog lica po ugovoru na osnovu kojeg se plaća provizija za kupovinu ili prodaju korištene robe, umjetničkih djela, kolekcionarskih predmeta i antikviteta na javnoj aukciji (u dalnjem tekstu: aukcionar), s namjerom da ih proda najboljem ponuđaču, može obračunavati i naplaćivati PDV saglasno ovom članu i članu 86. ovog zakona.
- (2) Ako aukcionar istovremeno obračunava i plaća PDV prema opštim i prema posebnim uslovima, obavezan je u svojim evidencijama voditi odvojene podatke o prometu, te obračunu i plaćanju PDV.
- (3) Aukcionar može obračunati i platiti PDV u skladu sa stavom (1) ovog člana ako radi u ime nalogodavca koji je:
 - a) lice koje nije poreski obveznik,
 - b) drugi obveznik koji prema ovom zakonu nema pravo na odbitak ulaznog PDV-a za ta dobra,
 - c) obveznik iz člana 72. stav (1) i (2) ovog zakona, ako se radi o njegovim stalnim sredstvima,
 - d) preprodavac prema članu 82. ovog zakona .
- (4) Definicije iz člana 82. stav (2) i (3) ovog zakona primjenjuju se i na slučajeve navedene u ovom članu.

Član 86.

(Poreska osnovica kod prometa dobara na javnoj aukciji)

- (1) Poreska osnovica kod prometa dobara iz člana 85. ovog zakona je cijena koja je postignuta na javnoj aukciji umanjena za sljedeće iznose:
 - a) iznos koji aukcionar plati ili treba da plati nalogodavcu u skladu sa stavom (2) ovog člana,
 - b) iznos obaveze po osnovu PDV na proviziju aukcionara.

- (2) Iznos koji aukcionar treba platiti nalogodavcu jednak je razlici između cijene postignute na javnoj aukciji i iznosa provizije koju aukcionar primi ili treba primiti od nalogodavca, prema ugovoru kojim se provizija plaća pri prodaji.
- (3) Cijena koja je postignuta na aukciji je ukupni iznos, u koji su uključeni porezi i direktni troškovi, kao što su: provizija, troškovi pakovanja, prevoza i osiguranja, a koje kupac plaća aukcionaru za dobra.
- (4) Aukcionar je obavezan kupcu ispostaviti fakturu za svaki promet dobara na javnoj aukciji.
- (5) U fakturi koja se ispostavlja kupcu mora se navesti cijena dobara postignuta na aukciji, porezi i druge dažbine, te direktni troškovi (provizija, troškovi pakovanja, prevoza i osiguranja) koje aukcionar obračunava kupcu dobara.
- (6) Na fakturi iz stava (5) ovog člana se ne smije posebno iskazati PDV.
- (7) Aukcionar je obavezan nalogodavcu za svaki promet dobara na javnoj aukciji izdati obračun.
- (8) U obračunu iz stava (7) ovog člana mora biti odvojeno navedena cijena koja je postignuta na javnoj aukciji umanjena za iznos provizije koju aukcionar treba da primi ili je primio od nalogodavca.
- (9) Obračun iz stava (8) ovog člana služi kao faktura koju nalogodavac, ukoliko je poreski obveznik mora izdati aukcionaru u skladu sa članom 94. ovog zakona.
- (10) Smatra se da je nalogodavac izvršio promet dobara aukcionaru u momentu kada aukcionar ta dobra proda na javnoj aukciji.

GLAVA VI – POSEBAN POSTUPAK ZA INVESTICIONO ZLATO

Član 87.

(Investiciono zlato)

- (1) Investicionim zlatom smatra se:
 - a) zlato u obliku poluga ili pločica težina koje su prihvaćene na tržištu plemenitih metala, čistoće jednake ili veće od 995 hiljaditih bez obzira da li je zlato iskazano u vrijednosnim papirima ili ne,
 - b) zlatne kovanice kako slijedi:
 - 1) čistoće jednake ili veće od 900 hiljaditih,
 - 2) kovane nakon 1800. godine,
 - 3) koje trenutno jesu ili su bile zakonsko sredstvo plaćanja u državi porijekla i
 - 4) koje se uobičajeno prodaju po cijeni koja ne prelazi više od 80% vrijednosti zlata na otvorenom tržištu, sadržanog u kovanicama.

(2) Za svrhe primjene člana, kovanice iz stava (1) tačka b) pod 2. ne odnosi se na kovanice koje prodaju se u numizmatičke svrhe.

Član 88.
(Oslobađanje od plaćanja PDV)

Od plaćanja PDV oslobađa se slijedeće:

- a) promet unutar Bosne i Hercegovine i uvoz investicionog zlata, uključujući investiciono zlato u obliku potvrda o pojedinačnom ili grupnom smještaju zlata, ili zlato kojim se trguje preko računa za trgovanje zlatom, uključujući zajmove u zlatu i zamjene sa zlatom („swap“ poslovi), koji uključuju pravo vlasništva ili potraživanja u vezi sa investicionim zlatom, kao i transakcije u vezi s investicionim zlatom koje uključuju ročne mjenice i terminske ugovore čiji je rezultat prenos prava vlasništva ili prava potraživanja u vezi sa investicionim zlatom,
- b) usluge posrednika koji djeluju u ime i za račun drugog lica ako posreduju u isporuci zlata za svog nalogodavca.

Član 89.
(Pravo izbora oporezivanja)

- (1) Poreski obveznik koji proizvodi investiciono zlato ili pretvara zlato u investiciono zlato ima pravo izbora za oporezivanje prometa investicionog zlata koje vrši drugim poreskim obveznicima.
- (2) Pravo na izbor za oporezivanje investicionog zlata iz člana 87. stav (1) tačka a) ovog zakona ima poreski obveznik koji u okviru svoje djelatnosti isporučuje zlato za industrijske potrebe drugom poreskom obvezniku.
- (3) Ako se poreski obveznik iz stava (1) i (2) ovog člana odluči za oporezivanje prometa investicionog zlata, pravo na izbor za oporezivanje ima i posrednik za usluge iz člana 88. stav (1) tačka b) ovog zakona.
- (4) U slučaju prometa zlatnog materijala ili poluproizvoda od zlata čistoće jednake ili veće od 325 hiljaditih, ili investicionog zlata kod kojeg se primjenjuje pravo izbora za oporezivanje u smislu stava (1) ovog člana, poreska obaveza se prenosi na primaoca.
- (5) UIO utvrđuje uslove za pravo izbora za oporezivanje.

Član 90.
(Pravo na odbitak ulaznog poreza)

- (1) Ukoliko se radi o prometima investicionog zlata oslobođenim od plaćanja PDV, poreski obveznik ima pravo na odbitak ulaznog poreza koji je platio ili mu je obračunat za:

- a) investiciono zlato koje mu je isporučilo lice koje je izabralo oporezivanje prema članu 89. stav (1) i (2) Zakona,
 - b) nabavku unutar Bosne i Hercegovine ili za uvoz zlata, osim investicionog zlata koje je sam nabavio, a koje je poreski obveznik ili neko u njegovo ime naknadno pretvorio u investiciono zlato,
 - c) usluge koje su mu pružene a koje se odnose na promjenu oblika, težine ili čistoće zlata, uključujući i investiciono zlato.
- (2) Poreski obveznik koji proizvodi investiciono zlato ili pretvara zlato u investiciono zlato ima pravo na odbitak ulaznog poreza koji je platio ili mu je obračunat za nabavke ili sticanje dobara unutar Bosne i Hercegovine, uvezena dobra ili pružene usluge u vezi sa proizvodnjom ili pretvaranjem tog zlata, kao da njegov sljedeći promet tog zlata, koji je oslobođen plaćanja PDV prema članu 88. stav (1) tačka a) Zakona, podliježe plaćanju PDV.

Član 91.

(Evidencije i čuvanje dokumentacije)

Poreski obveznici moraju izdavati fakture i voditi evidencije o transakcijama sa investicionim zlatom i čuvati podatke o tom, uključujući i podatke o identitetu kupca u roku od sedam godina od dana izvršene transakcije.

DIO DVANAESTI – POVRAT PDV

Član 92.

(Povrat PDV)

- (1) Ako je iznos ulaznog poreza u poreskom periodu veći od iznosa izlazne poreske obaveze za isti period, obveznik ima pravo na povrat razlike.
- (2) Ako obveznik odluči da mu se ne izvrši povrat razlike iz stava (1) ovog člana razlika se priznaje kao poreski kredit.
- (3) Poreski kredit koji se ne iskoristi nakon perioda od šest mjeseci vraća se.
- (4) Svaki dospjeli povrat iz stava (1) ovog člana na zahtjev obveznika vrši se najkasnije u roku od 60 dana po isteku roka za podnošenje prijave za samooporezivanje (PDV prijave).
- (5) Povrat poreza zbog greške u plaćanju, vrši se u roku iz stava (3) ovog člana nakon što obveznik obavijesti UIO o nastaloj greški ili nakon što je UIO utvrdi na bilo koji drugi način.
- (6) Obveznik čija je osnovna djelatnost izvoz dobara, i koji u prethodnoj kalendarskoj godini u PDV prijavama iskazuje iznos ulaznog poreza koji je veći od iznosa njegove izlazne poreske obaveze, ima pravo na povrat u roku od 30 dana od dana podnošenja PDV prijave.

- (7) Obveznik koji ne primi razliku PDV u roku iz stava (3), (4) i (6) ovog člana ima pravo na kamatu po stopi propisanoj u Zakonu o postupku indirektnog oporezivanja, počevši od prvog dana nakon 60 dana od isteka roka iz stava (3), (4) i (6) ovog člana.
- (8) Ako je obvezniku dospio rok za plaćanje drugih poreskih obaveza, obveznik prima povrat razlike umanjen za iznos poreskog duga.
- (9) Izuzetno od odredbi stava (3), (4), (5) i (6) ovog člana, u slučajevima započetih postupaka kontrole indirektnih poreza, rok za povrat PDV može se produžiti shodno trajanju postupka kontrole.
- (10) UIO utvrđuje uslove i način povrata PDV.

Član 93.

(Povrat PDV stranim poreskim obveznicima)

- (1) Stranim poreskim obveznikom, u smislu primjene ovog člana Zakona, smatraju se lica koja nemaju sjedište, stalnu poslovnu jedinicu iz koje su izvršeni prometi u Bosni i Hercegovini, niti prebivalište ili uobičajeno boravište u Bosni i Hercegovini iz kojeg vrši promet.
- (2) Strani poreski obveznik, pod uslovima propisanim u ovom članu, ima pravo na povrat PDV obračunatog na pokretna dobra i primljene usluge koje su izvršili drugi poreski obveznici u Bosni i Hercegovini ili koji mu je obračunat prilikom uvoza dobara u Bosni i Hercegovini. Pravo na povrat PDV ostvaruje se pod uslovom da u državi porijekla podnosioca zahtjeva obveznik iz Bosne i Hercegovine takođe ima pravo na povrat PDV (uslov reciprociteta), pri čemu se reciprocitet utvrđuje razmjenom obavijesti, putem nadležnog organa, između UIO i poreskih organa drugih država.
- (3) Pravo na povrat PDV iz stava (2) ovog člana ima strani poreski obveznik koji u periodu za koji traži povrat nije vršio promet dobara i usluga za koje je mjesto oporezivanja u Bosni i Hercegovini, osim:
 - a) usluga u vezi sa spoljnotrgovinskim prometom iz člana 54. Zakona,
 - b) usluga na koje je PDV obračunat i plaćen od strane lica koje je te usluge primilo,
 - c) usluga prevoza putnika iz člana 68. stav (3) Zakona.
- (4) Kod povrata PDV licima iz stava (1) ovog člana primjenjuju se odredbe ovog zakona koje se odnose na odbitak ulaznog poreza.
- (5) Strani poreski obveznik nema pravo na povrat PDV za:
 - a) iznose PDV koji su prema odredbama ovog zakona netačno obračunati,
 - b) iznose PDV koji su obračunati za promet dobara koji su oslobođeni ili mogu biti oslobođeni plaćanja PDV u skladu s odredbama ovog Zakona.
- (6) Pravo na povrat PDV ostvaruje se putem zahtjeva za povrat PDV, koji strani poreski obveznik podnosi nadležnoj organizacionoj jedinici UIO najkasnije do 30. juna tekuće godine, nakon završetka kalendarске godine na koju se zahtjev odnosi.

- (7) Period za koji se povrat zahtjeva ne može biti duži od jedne kalendarske godine niti kraći od tri uzastopna kalendarska mjeseca. Zahtjev za povrat PDV može se odnositi i na period kraći od tri mjeseca, ako taj period obuhvata kraj kalendarske godine.
- (8) Zahtjev za povrat PDV koji se odnosi na period povrata kraći od jedne kalendarske godine, a ne kraći od tri mjeseca može se podnijeti ako iznos PDV za koji se traži povrat nije manji od 800 konvertibilnih maraka.
- (9) Zahtjev za povrat PDV koji se odnosi na period povrata u kalendarskoj godini ili u ostatku kalendarske godine, može se podnijeti ako iznos PDV za koji se traži povrat nije manji od 100 konvertibilnih maraka.
- (10) UIO utvrđuje uslove, način i postupak provođenja povrata PDV stranim poreskim obveznicima.

DIO TRINAESTI - FAKTURA, KNJIGOVODSTVO I ČUVANJE DOKUMENTACIJE

GLAVA I - FAKTURA

Član 94.

(Izdavanje fakture)

- (1) Svaki poreski obveznik u obavezi je izdati fakturu za:
- promet dobara i pružanje usluga izvršen drugom poreskom obvezniku ili drugom licu koje nije poreski obveznik,
 - svako plaćanje ili djelimično plaćanje izvršeno prije izvršenog prometa dobara ili pružanja usluga iz prethodne tačke ovog stava.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana poreski obveznik nije obavezan izdati fakturu za usluge koje su oslobođene PDV prema članu 48. i 49. stav (1) tačka a) Zakona,
- (3) Poreski obveznik može izdati zbirnu fakturu za više pojedinačnih prometa dobara ili pruženih usluga pod uslovom da PDV na promete navedene u zbirnoj fakturi obračunava u istom kalendarskom mjesecu.
- (4) Fakturu može izdati i primalac dobara ili usluga koje mu je poreski obveznik isporučio, odnosno pružio pod uslovom da o tome postoji sporazum između te dvije strane i pod uslovom da je utvrđen postupak za prihvatanje svake fakture kod poreskog obveznika koji obavlja promet dobara i usluga.
- (5) Fakturu koju izdaje isporučilac prometa je svaka isprava prema kojoj poreski obveznik ili lice kojem on naloži obračunava vrijednost prometovanih dobara i pruženih usluga, bez obzira kako se ta isprava naziva u poslovnom prometu, s tim da mora sadržavati podatke iz člana 95. ovog zakona.
- (6) Svaka isprava, obavijest ili dokument kojim se mijenja prvobitna fakturna i koji se izričito i nedvosmisleno odnosi na nju, smatra se fakturom.
- (7) Za izdavanje fakture primjenjuju se pravila shodno odredbama ovog zakona, ako se fakturna odnosi na promet dobara i pružanje usluga za koje se u skladu sa odredbama iz Dijela četvrtog ovog zakona smatra da su izvršeni u Bosni i Hercegovini.

- (8) Ako poreski obveznik koji vrši promet dobara ili pružanje usluga, koji u Bosni i Hercegovini nema sjedište ili poslovnu jedinicu ili ako njegova stalna poslovna jedinica u Bosni i Hercegovini ne učestvuje u prometu, izvrši promet dobara ili pružanje usluga za koje se u skladu s odredbama ovog zakona prenosi obaveza plaćanja na primaoca, bez obzira na odredbe iz prethodnog stava ovog člana, primjenjuju se pravila države u kojoj poreski obveznik ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se vrše prometi ili u slučaju nepostojanja takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice države u kojoj ima prebivalište ili uobičajeno boravište. U slučaju da fakturu izdaje primalac prometa primjenjuju se odredbe iz stava (7) ovog člana.
- (9) Ako poreski obveznik koji vrši promet dobara ili pružanje usluga ima sjedište ili poslovnu jedinicu iz koje je izvršen promet ili u slučaju nedostatka takvog sjedišta ili stalne poslovne jedinice, ima prebivalište ili uobičajeno boravište u Bosni i Hercegovini i obavlja promet dobara ili pružanje usluga za koje se u skladu sa odredbama iz Dijela četvrtog ovog zakona smatra se da nisu izvršene u Bosni i Hercegovini, izdavanje fakture za te promete vrši se u skladu sa odredbama ovog zakona.
- (10) UIO utvrđuje uslove i način izdavanja fakture, uključujući i način provođenja ovog člana.

Član 95.

(Obavezni sadržaj fakture)

- (1) Fakturna mora sadržavati najmanje sljedeće podatke:
- a) broj fakture i datum izdavanja
 - b) ime i prezime (naziv), adresu, identifikacioni broj poreskog obveznika koji je izvršio promet dobara ili pružanje usluga (prodavac),
 - c) ime i prezime (naziv), adresu, identifikacioni broj poreskog obveznika kojem je izvršen promet dobara ili koji je primio usluge (kupac),
 - d) količinu i uobičajeni trgovачki naziv prometovanih dobara, te obim i vrstu pruženih usluga,
 - e) datum prometa dobara ili pružanja usluga ili datum prijema avansa u fakturi za avans, ako se taj datum može odrediti i ako se razlikuje od datuma izdavanja fakture,
 - f) jediničnu cijenu bez PDV, odnosno iznos naknade za prometovana dobra ili pružene usluge,
 - g) popuste ili rabate ako nisu uključeni u jediničnu cijenu,
 - h) stopu PDV,
 - i) iznos PDV, osim ako se primjenjuje poseban postupak oporezivanja za koji je u smislu ovog zakona taj podatak isključen,
 - j) zbirni iznos naknade i PDV.
- (2) Poreski obveznik koji vrši promete dobara ili pružanja usluga oslobođene od plaćanja PDV, osim u slučajevima iz člana 94. stav (2) ovog zakona, mora se u fakturi pozvati na odredbe ovog zakona kojim je to oslobođenje propisano, ili navesti napomenu koja upućuje na oslobođenje. U tim slučajevima u fakturi ne smiju biti iskazani podaci iz stava (1) tačke h), i) i j) ovog člana, već samo zbirni iznos naknade.

- (3) U slučaju kad se primjenjuje poseban postupak oporezivanja iz Dijela jedanaestog Glava VI Zakona, a riječ je o prenosu obaveze plaćanja, u fakturi se mora navesti „poseban postupak oporezivanja – investiciono zlato“.
- (4) Poreski obveznik koji primjenjuje poseban postupak oporezivanja iz Dijela jedanaestog Glava III ovog zakona u fakturi mora navesti „poseban postupak oporezivanja – turističke agencije“.
- (5) Poreski obveznik koji primjenjuje poseban postupak oporezivanja iz Dijela jedanaestog Glava IV ovog zakona u fakturi mora navesti „poseban postupak oporezivanja - korištena dobra“, „poseban postupak oporezivanja - umjetnička djela“, i „poseban postupak oporezivanja - kolekcionarski predmeti ili antikviteti“.
- (6) U slučajevima iz člana 94. stav (4) ovog zakona na fakturi se mora navesti „samoizdavanje fakture“.
- (7) U slučaju kada je primalac dobara ili usluga obavezan platiti PDV poreski obveznik koji prometuje dobra ili pruža usluge iz člana 70. ovog zakona ne može u fakturi iskazati PDV, ali mora navesti „prenos obaveze plaćanja“ ili engleski izraz „reverse charge“.
- (8) Ako poreski obveznik imenuje poreskog punomoćnika iz člana 102. Zakona u fakturi mora biti navedeno ime i prezime (naziv), adresa, identifikacioni broj poreskog punomoćnika.
- (9) Ako poreski obveznik u fakturi za prometovana dobra ili pružene usluge iskaže viši iznos PDV od onog koji duguje prema Zakonu, u obavezi je da plati viši iznos, osim kad ispravi fakturu koju je izdao kupcu na način propisan za ispravku poreske osnovice iz člana 43. ovog zakona.
- (10) Ako neko lice na fakturi za prometovana dobra ili pružene usluge iskaže PDV suprotno ovom zakonu ili izda fakturu iako dobra nisu prometovana ili usluge nisu pružene, u obavezi je da plati iskazani iznos PDV, osim kad ispravi fakturu koju je izdao kupcu na način propisan za ispravku poreske osnovice iz člana 43. ovog zakona.
- (11) Poreski obveznik za izvršeni promet dobara i usluga čiji iznos nije viši od 200 konvertibilnih maraka može izdati pojednostavljenu fakturu. Takva faktura mora sadržavati najmanje sljedeće podatke:
- broj fakture i datum izdavanja,
 - ime i prezime (naziv), adresu, identifikacioni broj poreskog obveznika koji je izvršio promet dobara ili pružanje usluga (prodavac), te naznaku mjesta gdje je promet dobara ili usluga izvršen (broj prodajnog mjesta, poslovnog prostora, prodavnice i slično),
 - količinu i uobičajeni trgovачki naziv prometovanih dobara, te vrstu i količinu pruženih usluga,
 - iznos naknade sa uključenim PDV,
 - iznos obračunatog PDV,
 - kada je izdana isprava ili obavijest koja se smatra fakturom u skladu sa odredbama člana 94. stav (6) ovog zakona, poziv na prvobitnu fakturu sa naznakom pojedinosti koje su izmijenjene.

- (12) Izuzetno od stava (11) ovog člana za promet dobara i usluga koji prelazi uobičajene količine za krajnjeg potrošača ili čiji iznos nije viši od 2.000 KM, a koji se vrši licima koja nisu poreski obveznici osim pravnim lica, najmanje se izdaje pojednostavljena faktura iz stava (11) ovog člana.
- (13) Ukoliko se promet dobara i usluga vrši poreskim obveznicima, a izdaje se pojednostavljena faktura iz stava (11) ovog člana, u istoj se navodi i podatak o imenu i prezimenu (nazivu), adresi, identifikacionom broju poreskog obveznika kojem je izvršen promet dobara ili koji je primio usluge (kupac).

Član 96

(Elektronska faktura)

- (1) Fakturom iz člana 94. ovog zakona se smatra i faktura izdata i poslana u elektronskom obliku ako postoji saglasnost primaoca u bilo kom obliku da prihvata takvu fakturu.
- (2) Vjerodostojnost porijekla, cjelovitost sadržaja i čitljivost fakture mora biti osigurana od trenutka izdavanja do kraja perioda za smještaj i čuvanje fakture, nezavisno o tom da li je faktura izdata u papirnatom ili elektronskom obliku.
- (3) Poreski obveznik obavezan je utvrditi na koji će način osigurati vjerodostojnost porijekla, cjelovitost sadržaja i čitljivost fakture. Navedeno se može ostvariti pomoću elektronske razmjene podataka ili naprednog elektronskog potpisa ili bilo koje metode poslovne kontrole koja omogućava povezivanje fakture sa prometima dobara i pružanjem usluga.
- (4) Vjerodostojnost porijekla se osigurava na način da se može nedvosmisleno utvrditi identitet izdavaoca fakture, a cjelovitost sadržaja podrazumijeva da sadržaj fakture nije izmijenjen do kraja perioda za smještaj i čuvanje dokumentacije.
- (5) Kada se istom primaocu elektronskim putem pošalje ili da na raspolaganje više faktura, podaci koji su zajednički svim fakturama mogu se navesti samo jednom ako su za svaku fakturu dostupni svi podaci.
- (6) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

GLAVA II – KNJIGOVODSTVO I ČUVANJE DOKUMENTACIJE

Član 97.

(Čuvanje faktura i ostale dokumentacije)

- (1) Poreski obveznik mora čuvati kopije faktura koje je izdao ili ih je u njegovo ime i za njegov račun izdalo treće lice ili kupac, odnosno primalac dobara ili usluga, te sve fakture koje je primio.
- (2) Fakture se mogu čuvati u papirnatom ili elektronskom obliku.

- (3) Poreski obveznici moraju izdate i primljene fakture, dokumente o ispravkama fakturna, dokaze o izvozu, odnosno uvozu, dokumente na osnovu kojih su korištena oslobođanja od plaćanja PDV, obračune PDV, kao i svu drugu dokumentaciju bitnu za utvrđivanje, obračun i plaćanje PDV čuvati u roku od sedam godina. To se odnosi i na fakture izdate i primljene elektronskim putem.
- (4) Izuzetno od stava (3) ovog člana, dokumentacija koja se odnosi na oporezivanje nepokretnosti po ovom Zakonu mora se čuvati 12 godina od isteka godine na koju se odnosi.
- (5) Poreski obveznik koji izdate ili primljene fakture smješta i čuva u elektronskom obliku, kojima se garantuje pristup podacima on-line, mora na zahtjev UIO omogućiti pristup, preuzimanje i korištenje tih faktura.

Član 98.

(Knjigovodstvo)

- (1) Poreski obveznik mora u svom knjigovodstvu obezbijediti sve potrebne podatke koji omogućavaju ispravno i blagovremeno obračunavanje i plaćanje PDV. Poreski obveznik mora obezbijediti podatke o obavezi PDV za uplatu i uplati PDV, te o potraživanju za povrat ulaznog poreza i njegovoj naplati.
- (2) Poreski obveznici koji zalihe dobara iskazuju po prodajnim cijenama sa uračunatim PDV, obavezni su obezbijediti i podatke o uračunatom PDV, te podatke o poreskoj osnovici.
- (3) Podatke iz stava (1) i (2) ovog člana poreski obveznici dužni su obezbijediti u okviru roka za plaćanje PDV.
- (4) Ako se u toku nadzora ili kontrole utvrdi da poreski obveznik ne vodi knjigovodstvo u smislu ovog zakona i zbog tog nije moguće utvrditi obavezu PDV, nadležna organizaciona jedinica UIO:
- a) nalaže poreskom obvezniku popis zatečenih dobara bez dokumentacije o nabavci po tržišnim cijenama;
 - b) nalaže poreskom obvezniku da uplati u korist odgovarajućeg računa PDV u visini tržne vrijednosti zatečenih dobara za koje poreski obveznik ne posjeduje vjerodostojnu dokumentaciju o zaduženju, odnosno nabavci;
 - c) poreskom obvezniku procjenom utvrđuje obavezu po osnovi PDV i nalaže mu uplatu.
- (5) Knjigovodstvo poreskih obveznika mora se voditi prema Međunarodnim računovodstvenim načelima i računovodstvenim standardima i prema propisima o računovodstvu i reviziji Bosne i Hercegovine.
- (6) UIO propisuje oblik i sadržaj evidencija iz ovog člana, kao i način čuvanja istih.

DIO ČETRNAESTI – REGISTRACIJA ZA PDV I PRESTANAK REGISTRACIJE

Član 99.

(Obavezna registracija za PDV)

- (1) Svako lice sa sjedištem ili prebivalištem u BiH čiji je oporezivi promet u toku kalendarske godine prešao iznos od 75.000 konvertibilnih maraka, kao i poljoprivrednik iz BiH čiji je oporezivi promet u toku kalendarske godine prešao iznos od 100.000 konvertibilnih maraka dužno je da se registruje kod UIO.
- (2) Obaveza registracije za PDV odnosi se i na lice, čije sjedište ili prebivalište nije u BiH, a koje obavlja oporezivi promet u BiH, osim ako pruža usluge:
 - a) za koje je propisan prenos obaveze plaćanja,
 - b) iz člana 32. stav (1) Zakona licima u BiH koja nisu poreski obveznici a opredjele se za program oporezivanja usluga na jednom mjestu,
 - c) prevoza putnika kroz teritoriju Bosne i Hercegovine
- (3) Registrovani obveznici zavode se u jedinstveni registar koji vodi UIO.
- (4) Poreski obveznik je dužan obavijestiti UIO o svakoj promjeni podataka u Jedinstvenom registru, promjeni statusa registrovanog poreskog obveznika, kao i o prestanku obavljanja djelatnosti.
- (5) UIO dodjeljuje identifikacioni broj indirektnih poreza po osnovu PDV.
- (6) Svako lice i poljoprivrednik iz stava 1. ovog člana koje prvi put postaje obveznik sa obavezom registracije za PDV dužno je UIO podnijeti zahtjev za registraciju najkasnije do kraja kalendarskog mjeseca u kojem je ostvarilo promet dobara ili usluga u iznosu koji je veći od iznosa iz stava (1) ovog člana.
- (7) Lice iz stava 2. ovog člana dužno je UIO podnijeti zahtjev za registraciju najkasnije do kraja kalendarskog mjeseca u kojem su poduzete prve poslovne aktivnost za obavljanje oporezivog prometa.
- (8) Poreski obveznici iz stava (6) i (7) ovog člana postaju registrovani za PDV danom koji utvrdi UIO u rješenju o registraciji, koje se izdaje u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.
- (9) UIO može odbiti dodjelu ili oduzeti dodijeljeni identifikacioni broj indirektnih poreza po osnovu PDV, ako utvrди da ne postoje razlozi za registraciju po osnovu PDV, nije podnio PDV prijavu uzastopno za tri poreska perioda ili ako poreski obveznik zloupotrebljava identifikacioni broj.
- (10) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

Član 100

(Evidentiranje za svrhe plaćanja)

- (1) Lice iz člana 17. stav (5) i (6) koje je primalac usluga pruženih od strane poreskog obveznika koji u Bosni i Hercegovini nema sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište

- ili uobičajeno boravište, a koji nije odredio poreskog zastupnika, dužno je da se evidentira kod UIO.
- (2) UIO utvrđuje uslove i način evidentiranja za plaćanje PDV lica iz stava (1) ovog člana.

Član 101.

(Registracija obveznika koji obavlja djelatnost na više lokacija)

- (1) Kada pravno ili fizičko lice obavlja jednu ili više poslovnih djelatnosti na više lokacijskih, odnosno međusobno odvojenih poslovnih prostora podnosi zahtjev za registraciju kao da se radi o jednom obvezniku.
- (2) Kada se radi o pravnom licu, koje u svom sastavu ima više poslovnih jedinica, isto se registruju prema adresi sjedišta firme upisane u sudski registar, ako se sa tog mjeseta upravlja i rukovodi poslovima. U slučaju da se sa adresi sjedišta firme upisane u sudski registar ne vrši upravljanje i rukovođenje poslovima, sjedištem se smatra mjesto gdje se vrši upravljanje i rukovođenje u praksi. Ako se to ne može utvrditi, sjedištem se prvenstveno smatra mjesto gdje se nalazi najvrjednija nekretnina pravnog lica, a sekundarno mjesto gdje se nalaze ostala najvrjednija sredstva.
- (3) Ako se radi o fizičkom licu (preduzetniku ili građaninu), isto se registruje prema mjestu sjedišta, prebivališta ili uobičajenog boravišta. U slučaju kada fizičko lice građanin iz mesta prebivališta ne obavlja poslovnu djelatnost, isto se registruje prema mjestu gdje obavlja poslovnu djelatnost od koje ostvaruje najveći promet.

Član 102.

(Registracija putem poreskog punomoćnika)

- (1) Obveznik koji nema sjedište, niti poslovnu jedinicu u Bosni i Hercegovini, a koji vrši promet dobara i/ili usluga u Bosni i Hercegovini, izuzev prometa usluga za koji je propisan prenos obaveze plaćanja, može se registrovati putem poreskog punomoćnika koji ima sjedište u Bosni i Hercegovini.
- (2) Obveznik iz stava (1) ovog člana svu komunikaciju sa UIO vrši putem poreskog punomoćnika.
- (3) Obveznik i punomoćnik su solidarno odgovorni za porez koji se obračunava u skladu s ovim zakonom.
- (4) Prava i obaveze koje imaju obveznici u Bosni i Hercegovini, u skladu s ovim zakonom, odnose se i na punomoćnika.
- (5) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

Član 103.

(Registracija poslovnih jedinica stranih pravnih lica)

Strano pravno lice koje je osnovalo stalnu poslovnu jedinicu na teritoriji Bosne i Hercegovine, registruje se kod UIO u skladu sa članom 99. ili članom 104. ovog zakona.

Član 104.
(Dobrovoljna registracija)

- (1) UIO, na osnovu zahtjeva lica iz člana 73. ovog zakona, donosi rješenje o registraciji za plaćanje PDV, a obaveza plaćanja za takva lica traje najmanje 60 mjeseci.
- (2) UIO može dati odobrenje za dobrovoljnu registraciju licima iz člana 75. ovog zakona, a obaveza plaćanja za takva lica traje najmanje 24 mjeseca.
- (3) UIO može odbiti dodjelu ili oduzeti dodijeljeni identifikacioni broj indirektnih poreza po osnovu PDV, ako utvrdi da ne postoje razlozi za registraciju po osnovu PDV, nije podnio PDV prijavu uzastopno za tri poreska perioda ili ako poreski obveznik zloupotrebljava identifikacioni broj.
- (4) Uslove za postupak dobrovoljne registracije prema ovom članu propisuje UIO.

Član 105.
(Prestanak registracije)

- (1) Za obveznika registrovanog po članu 99. ovog zakona, UIO na zahtjev ili po službenoj dužnosti može provesti postupak prestanka registracije i brisanja po osnovu PDV iz jedinstvenog registra, kada isti u prethodnoj kalendarskoj godini nije ostvario ukupan promet veći od iznosa iz člana 99. stav (1) ovog zakona.
- (2) Za obveznika registrovanog po članu 99. stav (2) ovog zakona, UIO na zahtjev ili po službenoj dužnosti može provesti postupak prestanka registracije i brisanja po osnovu PDV iz jedinstvenog registra kada prestanu obavljati oporezivi promet u BiH
- (3) Za obveznika registrovanog po članu 104. ovog zakona UIO, na zahtjev ili po službenoj dužnosti, može provesti postupak prestanka registracije i brisanja po osnovu PDV iz Jedinstvenog registra nakon isteka roka iz člana 104. stav (1) i (2) ovog zakona.
- (4) Ako obveznik prestane obavljati poslovne djelatnosti, UIO po zahtjevu ili po službenoj dužnosti provodi postupak prestanka registracije i brisanja po osnovu PDV iz jedinstvenog registra.
- (5) Prije donošenja rješenja o prestanku registracije, obveznik je, do dana obavještavanja UIO o prestanku obavljanja djelatnosti, dužan obračunati i platiti PDV na dobra koja su popisana na zalihama, uključujući i kapitalna dobra, kao da se radi o kupovini dobara za njegove vlastite potrebe.
- (6) UIO donosi rješenje o prestanku registracije i brisanju obveznika po osnovu PDV iz jedinstvenog registra nakon izmirivanja obaveza po osnovu indirektnih poreza.
- (7) UIO može, u postupku prestanka registracije i brisanja po osnovu PDV iz jedinstvenog registra, oduzeti identifikacioni broj indirektnih poreza po uslovima koje propisuje UIO.

(8) Propise za primjenu ovog člana donosi UIO.

DIO PETNAESTI – PREVENTIVNE MJERE

Član 106.

(Solidarna odgovornost)

Poreski obveznik kojem je izvršen promet dobara ili pružanje usluga solidarno je odgovoran za plaćanje PDV ako iz objektivnih okolnosti proizilazi da je znao, ili je trebao znati, da sa takvom transakcijom učestvuje u aktivnostima kojima je cilj izbjegavanje plaćanja PDV.

Član 107.

(Utvrđivanje solidarne odgovornosti)

Propise za utvrđivanje solidarne odgovornosti iz člana 106. ovog zakona donosi UIO.

DIO ŠESNAESTI – KAZNENE ODREDBE

Član 108.

(Neblagovremen i pogrešan obračun PDV)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 10.000 konvertibilnih maraka kazniće se za prekršaj pravno lice, udruženje ili druga organizacija koja nema svojstvo pravnog lica ako:

- a) ne obračuna PDV u momentu kada je nastala poreska obaveza u skladu sa članom 35, 36, 37 i 38. ovog zakona,
- b) ne obračuna PDV na poresku osnovicu u skladu sa članom 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 79, 83 i 86. ovog zakona,
- c) pogrešno obračuna PDV za propisan poreski period u skladu sa članom 68. ovog zakona,
- d) ne podnese ili ne podnese u propisanom roku PDV prijavu ili drugu evidenciju koju od njega traži UIO, ili u PDV prijavi ili drugoj evidenciji ne popuni podatke na propisan način (član 69. stavovi (1), (2), (3), (5) i (8) i član 98. stav (3 i 5) Zakona),
- e) na fakturi iskaže PDV (član 70, član 82. stav (9) i 86. stav (6) Zakona),
- f) na fakturi ne iskaže sve propisane podatke u skladu sa članom 95. ovog zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 100 do 5.000 konvertibilnih maraka za prekršaj iz stava (1) ovog člana kazniće se fizičko lice koje obavlja samostalnu poslovnu djelatnost.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 100 do 5.000 konvertibilnih maraka za prekršaj iz stava (1) ovog člana kazniće se odgovorno lice u pravnom licu ili odgovorno lice u organu države, entiteta, Brčko Distrikta, kantona i lokalne samouprave.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 50 do 1.000 konvertibilnih maraka za prekršaj iz stava (1) ovog člana kazniće se fizičko lice.

Član 109.

(Pogrešno evidentiranje, knjigovodstvo i iskazivanje podataka)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 do 15.000 konvertibilnih maraka kazniće se za prekršaj pravno lice, udruženje ili druga organizacija koja nema svojstvo pravnog lica ako:
 - a) ne plati u propisanom roku PDV (član 69. stav (4), (6) i (7) Zakona),
 - b) obračunava PDV na fakturama, iskazuje PDV ili odbija PDV u suprotnosti sa članom 72. ovog zakona,
 - c) ne vodi evidenciju o transakcijama sa investicionim zlatom ili ne obezbijedi čuvanje evidencija u propisanom roku (član 91. Zakona),
 - d) ne osigura da je faktura izdana (član 94. Zakona),
 - e) ne obezbijedi autentičnost porijekla, integritet sadržaja i čitljivost fakture u cijelom periodu čuvanja računa (član 96. stav (2) Zakona),
 - f) poreskom organu u postupku nadzora ne dozvoljava pristup računima, njihovog prenosa ili koristi (član 97. stav (5) Zakona),
 - g) ne čuva poslovne knjige i drugu dokumentaciju u propisanom roku ili na propisan način (član 97. stav (1) do (4) Zakona),
 - h) u svom knjigovodstvu ne obezbijedi podatke iz člana 98. stav (1) i (2) ovog zakona,
 - i) u postupku registracije za PDV ili prestanka registracije ne postupi u skladu sa članom 99, 100, 103 i članom 105. stav (4) ovog zakona,
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 10.000 konvertibilnih maraka za prekršaj iz stava (1) ovog člana kazniće se fizičko lice koje obavlja samostalnu poslovnu djelatnost.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 10.000 konvertibilnih maraka za prekršaj iz stava (1) ovog člana kazniće se odgovorno lice u pravnom licu ili odgovorno lice u organu države, entiteta, Brčko Distrikta, kantona i lokalne samouprave.
- (4) Novčanom kaznom u iznosu od 100 do 2.000 konvertibilnih maraka za prekršaj iz stava (1) ovog člana kazniće se fizičko lice.

Član 110.

(Pogrešno obračunavanje i neplaćanje PDV)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 100.000 konvertibilnih maraka kazniće se za prekršaj pravno lice, udruženje ili druga organizacija koja nema svojstvo pravnog lica ako:
 - a) pogrešno iskaže PDV u prijavi koji se može odbiti (član 59. do 67.),
 - b) ne obračuna ili ne iskaže PDV u prijavi za propisan poreski period u skladu sa članom 68. ovog zakona,
 - c) ne plati PDV (član 69. stav (4), (6) i (7) Zakona),
 - d) ne prijavi i ne plati iznos ispravke odbitka ulaznog poreza iz člana 115. ovog zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 15.000 konvertibilnih maraka za prekršaj iz stava (1) ovog člana kazniće se fizičko lice koje obavlja samostalnu poslovnu djelatnost.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 500 do 15.000 konvertibilnih maraka za prekršaj iz stava (1) ovog člana kazniće se odgovorno lice u pravnom licu ili odgovorno lice u organu države, entiteta, Brčko Distrikta, kantona i lokalne samouprave.

- (4) Novčanom kaznom u iznosu od 100 do 2.500 konvertibilnih maraka za prekršaj iz stava
(1) ovog člana kazniće se fizičko lice.

Član 111

(Zastara)

- (1) Prekršajni postupak za prekršaje propisane članom 108, 109. i 110. ovog zakona ne može se pokrenuti ako je proteklo više od tri godine od dana izvršenja prekršaja.
- (2) Zastarjelost se prekida svakom radnjom nadležnog organa koja se preduzima radi gonjenja počinjoca prekršaja. Sa svakim prekidom rok zastarjelosti počinje ponovo teći, ali se prekršajni postupak ne može pokrenuti niti voditi po isteku šest godina od dana kada je prekršaj počinjen.

DIO SEDAMNAESTI – DODATNE ODREDBE

Član 112.

(Izmjena iznosa za registraciju)

UIO može da izmijeni iznose propisane u članu 72. stav (1) i članu 74. stav (1) ovog zakona, ako se kurs Centralne banke Bosne i Hercegovine za KM prema EUR značajno mijenja.

Član 113.

(Razvrstavanje proizvoda i poslovnih djelatnosti)

Kombinovana nomenklatura tarifnih oznaka koristi se za razvrstavanje proizvoda, dok se standardna klasifikacija djelatnosti koristi za klasifikaciju poslovnih djelatnosti.

Član 114.

(Program oporezivanja usluga na jednom mjestu)

- (1) Program oporezivanja usluga na jednom mjestu je poseban postupak oporezivanja za usluge navedene u članu 32. stav (1) Zakona koje poreski obveznik koji nema sjedište na području BiH pruži licima koja nisu poreski obveznici u BiH.
- (2) Primjena programa oporezivanja usluga na jednom mjestu će se omogućiti kad UIO s tim u vezi donese posebne provedbene propise i obezbjedi funkcionalne i tehničke uslove za primjenu istog.
- (3) Provedbene propise iz stava (2) ovog člana UIO će donijeti u roku od šest mjeseci od dana početka primjene ovog zakona.

DIO OSAMNAESTI - PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 115
(Obračun ispravke odbitka ulaznog poreza)

- (1) Poreski obveznici koji nisu imali pravo odbitka ulaznog poreze za djelatnost koja je do dana početka primjene ovog zakona bila oslobođena od oporezivanja, a danom stupanja na snagu ovog zakona podliježe oporezivanju uz pravo na odbitak ulaznog poreza, vrši ispravku odbitka ulaznog poreza.
- (2) Danom stupanja na snagu ovog zakona obaveza ispravka se primjenjuje i pri izmjeni oporezive djelatnosti u djelatnost oslobođenu od plaćanja PDV bez prava na odbitak ulaznog poreza.
- (3) Ispravku odbitka ulaznog poreza poreski obveznik je dužan izvršiti shodno odredbama člana 66. ovog zakona i utvrđeni iznos ispravke prijaviti u PDV prijavi najkasnije 90 dana od dana početka primjene ovog zakona.

Član 116
(Obaveza registrovanih PDV obveznika)

- (1) Poreski obveznici i poljoprivrednici upisani u Jedinstveni registar po osnovu PDV koji u prethodnoj kalendarskoj godini u odnosu na dan stupanja na snagu ovog zakona,
 - a) su ostvarili oporezivi promet veći od iznosa iz člana 99. stav (1) Zakona ili
 - b) nisu ostvarili oporezivi promet iz člana 99. stav (1) Zakona, a istima nije istekao rok od 60 mjeseci od dana dobrovoljne registracije po osnovu PDV,ostaju porezni obveznici registrirani po osnovu PDV danom stupanja na snagu ovog zakona.
- (2) Poreski obveznici i poljoprivrednici upisani u Jedinstveni registar po osnovu PDV koji u prethodnoj kalendarskoj godini u odnosu na dan stupanja na snagu ovog zakona,
 - a) nisu ostvarili oporezivi promet iz člana 99. stav (1) Zakona, a istima je istekao rok od 60 mjeseci od dana dobrovoljne registracije po osnovu PDV ili
 - b) nisu ostvarili oporezivi promet iz člana 99. stav (1) Zakona a registrovani su za PDV po sili Zakona,
obavezni su UIO u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona podnijeti zahtjev za brisanje po osnovu PDV iz Jedinstvenog registra ili u tom roku pismenim putem zatražiti da ostanu u sistemu PDV i da se na njih primjenjuju odredbe člana 104. Zakona.
- (3) Pravno i fizičko lice kojem je dodijeljeno više ID brojeva po osnovu PDV od dana stupanja na snagu ovog zakona dužno je koristiti osnovni ID broj, a za ostale ID brojeve podnijeti zahtjev za brisanje iz Jedinstvenog registra.

Član 117
(Propisi za provođenje Zakona)

- (1) UIO donosi propise za provođenje ovog zakona, uključujući uslove i kriterijume za primjenu „nulte“ stope, te način na koji se isti mogu ostvariti.

- (2) Ovlaštenje UIO da bliže propiše uslove i način provođenja ovog zakona odnosi se i na Upravni odbor UIO, uz poštovanje nadležnosti UIO i Upravnog odbora UIO propisanih Zakona o sistemu indirektnog oporezivanja u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, broj 44/03, 52/04, 34/07, 49/09 i 32/13).
- (3) U slučaju potrebe brzog djelovanja UIO može privremeno propisati odredene mjere u cilju zaštite javnih prihoda, kao i privremeno izuzeće od obaveze obračuna i plaćanja PDV za određena dobra i usluge.

Član 118

(Prestanak važenja propisa)

Danom početka primjene ovog zakona prestaje da važi Zakon o porezu na dodatu vrijednost („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“, br. 9/05, 35/05, 100/08 i 33/17).

Član 119

(Primjena zakona)

- (1) Na promete i obaveze PDV-a nastale prije dana početka primjene ovog zakona u pogledu njihovog utvrđivanja, naplate i povrata primjenjivat će se odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost koji je bio na snazi do početka primjene ovog zakona.
- (2) Rješenja kojima je poljoprivrednicima odobreno pravo na paušalnu naknadu prestaju da važe danom početka primjene ovog zakona.

Član 120

(Stupanje na snagu i početak primjene)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine, a primjenjuje se od _____.

PRILOG I

LISTA DJELATNOSTI IZ ČLANA 14. 17. STAV (3) (4) ZAKONA O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST

- a) Telekomunikacione usluge
- b) Isporuke vode, gase, električne i termalne energije
- c) Prevoz roba
- d) Usluge luka i aerodroma
- e) Putnički transport
- f) Isporuke proizvedenih dobara za dalju prodaju
- g) Transakcije povezane sa prometom poljoprivrednih proizvoda, izvršene od organa nadležnih za intervencije u poljoprivredi
- h) Organizacija sajmova i izložbi komercijalnog karaktera
- i) Usluge skladištenja
- j) Djelatnosti reklamnih i marketinških agencija
- k) Djelatnosti putničkih agencija i turoperatora
- l) Djelatnost zadruga, restorana, kantina i drugih organizovanih oblika prodaje za zaspislene
- m) Djelatnosti javnih radio-televizijskih servisa koje ne spadaju u usluge oslobođene od plaćanja PDV prema članu 44. 47. stav (1) tačka f) p) ovog zakona.

PRILOG II

LISTA ELEKTRONSKI PRUŽENIH USLUGA IZ ČLANA 29. 32. STAV (1) TAČKA C) ZAKONA O PDV

- a) Stavljanje na raspolaganje internetskih prezentacija (website), pristup diskovnom prostoru i pripadajućim serverskim resursima za smještaj internetskih prezentacija (web hosting), održavanje programa i opreme na daljinu
- b) Stavljanje na raspolaganje softvera, održavanje i ažuriranje softvera

- c) Stavljanje na raspolaganje slika, tekstova i informacija, kao i stavljanje na raspolaganje baza podataka
- d) Stavljanje na raspolaganje muzike, filmova, igara, uključujući igre na sreću i kockarske igre, te političkih, kulturnih, umjetničkih, sportskih, naučnih i zabavnih emisija i događaja
- e) Pružanje usluga nastave na daljinu.

PRILOG III

LISTA DJELATNOSTI POLJOPRIVREDNE PROIZVODNJE

- a) Proizvodnja usjeva:
 - 1) zemljoradnja uopšte, uključujući i vinogradarstvo;
 - 2) uzgoj voća (uključujući masline), povrća, cvijeća i ukrasnih biljaka, na otvorenom i u stakleniku;
 - 3) gajenje gljiva, proizvodnja začina, sjemenja i sadnica;
 - 4) vođenje rasadnika.
- b) Uzgoj i držanje životinja u vezi sa kultiviranjem zemljišta:
 - 1) uzgoj i držanje stoke;
 - 2) uzgoj i držanje peradi;
 - 3) uzgoj i držanje zečeva;
 - 4) pčelarstvo;
 - 5) uzgoj svilene bube;
 - 6) uzgoj puževa.
- c) Šumarstvo.
- d) Ribarstvo:
 - 1) ribolov u slatkim vodama;
 - 2) uzgoj ribe;
 - 3) uzgoj školjki, ostriga, te uzgoj drugih mekušaca i ljuskara (rakova);
 - 4) uzgoj žaba.

PRILOG IV

POPIS POLJOPRIVREDNIH USLUGA

- a) rad u polju, žetva i berba, vršidba, poslovi prešanja, trijebljenja i sakupljanja, uključujući sijanje i zasađivanje;
- b) pakovanje i pripravljanje, kao npr. sušenje, čišćenje, sjeckanje, dezinfekcija i siliranje poljoprivrednih proizvoda;
- c) skladištenje poljoprivrednih proizvoda;
- d) čuvanje, uzgajanje i tovljenje stoke;
- e) iznajmljivanje sredstava u poljoprivredne svrhe koji se inače koriste u poljoprivrednim, šumarskim i ribarskim preduzećima;
- f) tehnička pomoć;
- g) uništavanje korova i štetočina, tretiranje biljaka i tla putem prskanja;
- h) upravljanje opremom za navodnjavanje i isušivanje;
- i) obrezivanje i sječenje drveća, te druge šumarske usluge.

PRILOG V

UMJETNIČKA DJELA, KOLEKCIJONARSKI PREDMETI I ANTIKVITETI

- a) "Umjetnička djela" znači:
 - slike (npr. ulje na platnu, akvarel, pastel) i crteži, te kolaži i slične dekorativne dekorativne umjetnine, koje su u cijelosti izrađene rukom, ustima ili stopalima umjetnika, osim planova i crteža za arhitektonske, inženjerske, industrijske, komercijalne, topografske ili slične svrhe, ručno obojeni ili ukrašeni proizvedeni artikli, pozorišne dekoracije, studijska platna koja stoje u pozadini ili slična obojena platna (oznaka KN 9701);
 - originalne gravure, štampane slike i litografije, koje predstavljaju otiske koji su proizvedeni u ograničenom broju primjeraka direktno u crno-bijeloj boji ili u koloru od jedne ili nekoliko ploča koje su u cijelosti izrađene ručno, ustima ili stopalima umjetnika, bez obzira na proces ili tehniku ili materijal koji je koristio, ali ne uključujući bilo kakav mehanički ili fotomehanički proces (oznaka KN 9702 00 00);
 - originalne skulpture i statue, u bilo kom materijalu, pod uslovom da su u cijelosti izrađene od strane umjetnika;
 - odljevci skulptura, čija je proizvodnja ograničena na osam kopija koji su napravljeni pod nadzorom umjetnika ili njegovih pravnih nasljednika;
 - tapiserije (oznaka KN 5805 00 00) i tekstilni proizvodi koji se stavljaju na zid (oznaka KN 6304 00 00) izrađeni rukom po originalnim nacrtima umjetnika, ali ne više od osam kopija po djelu;
 - originalni predmeti od keramike u cijelosti izrađeni i potpisani od strane umjetnika,

- cakline na bakru izrađene isključivo rukom, ograničene na osam brojevima označenih kopija koje nose potpis umjetnika ili studija, isključujući nakit, zlatninu i srebrninu;
 - fotografije koje snimi umjetnik i koje odštampa on ili koje se odštampaju pod njegovim nadzorom, potpisane i označene brojevima i ograničene na 30 kopija, uključujući sve veličine i okvirove;
- b) "kolecionarski predmeti" znači:
- poštanske ili takse marke, poštanski žigovi, koverte prvog dana, prethodno oštambiljani uredski materijal i slično, frankirani ili, ako nisu frankirani, da ne predstavljaju zakonsko sredstvo plaćanja i da nisu namijenjeni za upotrebu kao zakonsko sredstvo plaćanja (oznaka KN 9704 00 00);
 - kolekcije i kolecionarski primjeri od zoološkog, botaničkog, mineraloškog, anatomskega, istorijskog, arheološkog, etnografskog ili numizmatičkog interesa (oznaka KN 9705 00 00);
- c) "antikviteti" znači objekti osim umjetničkih djela i kolecionarskih predmeta koji su stariji od 100 godina (oznaka KN 9706 00 00).